

Descoperirea lui Isus Hristos

(The Revelation of Jesus Christ)

4. 12. 1960 dimineața, Jeffersonville, Indiana - SUA

W. M. Branham

Mulțumesc, frate Neville. Vă puteți așeza. Cred că s-a spus odată: *"Mă bucur când mi se spune: "Haidem la Casa Domnului"* (Ps. 122:1).

Ne pare rău că nu avem locuri suficiente pentru ca toți cei prezenți să se poată așeza. Poate că săptămâna următoare vor veni și mai mulți oameni îndată ce vor auzi de aceste adunări.

Motivul pentru care avem aceste adunări este că Duhul Sfânt mi-a pus pe inimă avertizarea că Biserica trebuie să primească acest mesaj. Eu cred că acestea sunt cele mai importante mesaje din Scriptură, pentru ca ele ÎI descoperă în timpul acesta pe Hristos în Biserica Sa.

Nimeni nu poate avea credință sau să știe ce vrea să facă și încotro se îndreaptă, doar dacă are ceva pe care să-și bazeze gândurile și credința. Dar dacă Scriptura ni l-a descoperit pe Hristos în aceste zile din urmă și starea acestui timp, atunci ne va fi de folos dacă le vom cerceta ca să vedem unde ne aflăm.

Ne pare rău că sala nu este mai mare, totuși noi sperăm că într-o zi vom avea una mai mare.

În ultimele patru zile, în timp ce mă ocupam de partea istorică a Apocalipsei, am întâlnit lucruri despre care nu am știut că s-au întâmplat vreodată. M-am simțit îndemnat ca după prezentarea "Celor șapte epoci ale Bisericii" să continui cu o serie de adunări în care să comparăm Biserica adevărată cu cea falsă cu ajutorul Scripturii și al istoriei Bisericii. În adunarea trecută am vorbit despre Vița adevărată și cea falsă, așa cum le găsim în Biblie. Cei prezenți și cei interesați de aceste lucruri să vină în fiecare zi pentru a auzi Cuvântul Domnului.

În timp ce studiam Apocalipsa, cele șapte epoci ale Bisericii, m-am încredințat deplin lui Dumnezeu ca El să mi-o descopere în timp ce vorbim despre ea. Am extras datele istorice din cărțile care au fost scrise de cei mai renumiți istorici. În biroul meu am cinci sau șase cărți, printre care: "Cele două Babiloane" de Hislop, "Cartea martirilor" de Fox și altele. În plus, am și patru comentarii despre conciliile de dinainte de Niceea, fiecare având cam patru sute de pagini. Noi vom vorbi despre Conciliul de la Niceea având la bază întreaga istorie.

Când vom termina aceste adunări, vom scrie o carte despre cele șapte epoci ale Bisericii întrebându-i benzile înregistrate. Apoi vom trimite această carte în toată lumea, pentru că noi trăim în zilele de pe urmă, noi suntem în timpul sfârșitului.

Niciodată mai înainte nu mi-a fost descoperit așa de clar unde ne aflăm, ca acum după ultimele alegeri. Duhul Sfânt a început să-mi descopere și să mă îndemne să așez totul în ordine și să-i avertizez pe oameni. Nu ajunge să fac aceasta doar în această adunare. De asemenea, eu nu mă pot așeza pur și simplu și să scriu o carte. Eu trăiesc pe platforma inspirația Duhului Sfânt care este în mijlocul credincioșilor și care se pogoară peste mine ca să-mi ajute. După aceea mă simt în stare să scriu cartea, căci iau lucrurile spuse de pe bandă și care au fost inspirate.

Cu siguranță cartea va fi corectată puțin, căci noi vorbim aici despre lucruri care nu pot fi scrise în această carte. Eu mă repet adesea și acest lucru va fi corectat în carte. Dar noi vom încerca să luăm cât mai mult de pe benzile înregistrate.

Poate nu-mi va fi posibil să tratez aceste șapte mesaje către cele șapte Biserici în șapte seri, așa cum mi-am propus, spre slava lui Dumnezeu. Noi am vrea să tratăm câte o epocă în fiecare seară: luni -Efes, marți - Smirna, miercuri - Pergam, joi - Tiatira, vineri - Sardes, sâmbăta - Filadelfia și duminică dimineața și seara — Laodicea, epoca în care trăim noi.

Eu doresc să prezint istoria Bisericii originale, scriitorii și istoricii, îngerul fiecărei epoci, mesajele către îngeri în decursul Bisericii până în timpul nostru. Este uimitor să vezi că fiecare proorocie biblică se potrivește exact cu istoria. Lucrul acesta m-a uimit. Ieri am citit până am simțit că-mi ies ochii din cap. Când am ieșit din cameră, i-am spus soției: "Niciodată nu mi-am închipuit că lucrurile s-au întâmplat chiar așa!" Totul a fost măreț.

Eu doresc să prezint totul cât se poate de clar, ca fiecare să poată înțelege și primi. Pentru unii poate va fi tăios și-i va răni, pe alții îi va cuprinde și-i va scutura bine. Dar eu sunt răspunzător doar pentru predicarea Cuvântului. Eu trebuie să mă păstrez în Cuvânt. Dacă în timpul cercetării epocilor Bisericii se întâmplă să cadă vreo umbră asupra denominațiunii cuiva, să știți că nu este făcută cu răutate. Eu spun numai ce spune Scriptura, potrivit cu descoperirea pe care o am eu. Dacă credeți că eu sunt greșit, atunci nu mă urâți. Rugați-vă pentru mine ca Domnul să-mi arate cum este corect, căci eu doresc să fiu corect. Pe de altă parte, eu sunt încredințat de răspunderea pe care o am într-o astfel de adunare, căci eu îi învăț pe oameni. Duhul Sfânt mă face răspunzător de ceea ce spun de aici, de pe platformă.

Și acum ne apropiem cu respect de aceste lucruri sfinte. În alte adunări eu nu aş putea spune aceste lucruri pe care le vorbesc aici. În adunările evanghelistice fiecare are propria lui idee și apreciere. Așa a fost în toate timpurile. Fiecare credea ceea ce învăța biserica lui. Eu doresc ca într-o altă adunare să nu spun lucruri contrare celor învățate în acea adunare.

Am spus-o întotdeauna: dacă un catolic își bazează mântuirea pe biserica catolică, el este pierdut; dacă el ca baptist se bazează pe biserica baptistă pentru mântuire, el este pierdut; dacă el este pentecostal și mântuirea lui este dependentă de biserica pentecostală, el este pierdut. Așa este cu toate bisericile. Dar când cineva se odihnește cu sinceritate în credința pe lucrarea desăvârșită a lui Hristos de la Golgota, el este mântuit. Indiferent de biserica din care face parte, el este mântuit prin credință, prin har.

Câteodată privesc înapoi spre mica noastră clădire pe care am ridicat-o din ciment și pietre vechi, cu mulți ani în urmă. Pentru noi este un locaș sfânt. Noi nu privim cu plăcere atunci când trebuie să schimbăm câte ceva, pentru că Dumnezeu ne-a întâlnit de la început, când încă nu aveam pusă podeaua. Dar iată că totul a îmbătrânit și avem de gând să mărim această sală. Când mă întorc de pe câmpul de misiune, unde eu nu vreau să rănesc pe frați cu mesajele mele, eu simt că aici am dreptul să-mi exprim convingerile mele.

Dacă obiectați că ați fost învățați altfel, atunci eu doresc să vă spun că vă invităm pe toți cei care vreți să veniți. Vedeți voi, nimeni nu ne cere ceva și nimeni nu ne dă ceva aici în capelă. Oricine dorește să vină este binevenit. Veniți dar toți înăuntru. Eu vă invit pe toți cu Bibliile voastre, cu creion și hârtie, ca să veniți la fiecare adunare.

Nu am putut aduce toate cărțile și comentariile, de aceea mi-am făcut unele notițe în ceea ce privește istoria. Dar dacă este vorba despre Biblie, atunci vom citi direct din Biblie. Când informația provine dintr-o carte de istorie sau dintr-un comentariu, voi spune cine a fost istoricul și ceea ce a scris. Aceasta, în vederea cărții care va fi scrisă.

În dimineața aceasta vom începe cu primul capitol al Apocalipsei. Apocalipsa este împărțită în trei. În următoarele opt zile vom vorbi despre primele trei capitole. Ne-am putea ocupa o lună întreagă cu o epocă a Bisericii, dar vrem să atingem numai vârfurile. În carte lucrurile vor fi prezentate mai detaliat. Astfel, primele trei capitole ale Apocalipsei privesc Biserica. După aceea va avea loc răpirea Bisericii. În Apocalipsa de la capitolul unu la trei este vorba despre Biserică. De la capitolul patru la nouăsprezece, citim despre Israelul ca națiune, iar de la capitolul nouăsprezece la douăzeci și doi, despre amândouă împreună. Între timp este vorba despre "plăgi" și "avertizări", până la sfârșitul celor ce au fost spuse.

La început va fi mai greu, totuși trebuie să ne întoarcem la origini ca să așezăm o fundație bună. Eu m-am rugat în timp ce studiam aceste lucruri, ca să spun totul sub ungera Duhului Sfânt, pentru ca toți să o poată înțelege. Când o veți recunoaște, veți fi luminați și vă veți apropia mai mult de Hristos; căci noi trăim în timpul de sfârșit.

Este minunat să studiezi istoria pentru a găsi când începe o epocă, unde se termină și ce s-a întâmplat. Sămânța lui Dumnezeu s-a păstrat în toate timpurile, chiar dacă uneori ea părea a fi dispărut. Măine seara vom avea un desen pe tablă, prin care să putem înfățișa mai bine lucrurile acestea.

Înainte să încep, doresc să spun unele lucruri ca voi să înțelegeți începutul Bisericii, învățătura apostolilor și cum au așezat ei învățăturile de bază ale Bibliei. După ce apostolii nu au mai fost, Biserica s-a îndepărtat de adevărata învățătura. Mai târziu s-a îndepărtat și mai mult. Și astfel biserica a devenit o organizație căldicică. Aș dori să spun cu respect, înaintea oricărei direcții religioase: Biserica veritabilă, adevărată, umplută cu Duhul Sfânt, a fost cea de la început. Este adevărat că Dumnezeu s-a îngrijit de această Biserică. M-am întrebat adesea de ce a făcut Isus afirmația: *"Nu te teme, turmă mică, căci Tatăl vă dă cu plăcere împărăția"*. Acum o înțeleg.

Săptămâna trecută am avut în Shreveport, Louisiana cele mai mari adunări duhovnicești pe care le-am avut vreodată în viața mea. Cu puțin timp în urmă am avut două zile de concediu și am fost la vânătoare cu fratele Wood, unul din bătrânii bisericii, în Kentucky. Am mers în pădure și am împușcat o veveriță. După aceea eu am așteptat pe loc pentru că cineva trecea cu niște câini de vânătoare. Eu mi-am spus: "Aștept până când veverițele ies din ascunzătorile lor și se vor cățăra din nou în copac", pentru că se ascuseseră în găurile lor. Era tare frig. Urechile îmi înghețaseră din cauza vântului care bătea pe vale.

Când am vrut să mă așez, Duhul Sfânt mi-a vorbit: "Ridică-te și mergi către locul căruia tu îi spui "Valea Sportivului" și acolo îți voi vorbi". Acolo am văzut odată șaisprezece veverițe. Am împușcat numărul permis, iar pe restul le-am lăsat în pace; am numit locul acela: "Valea Sportivului". Când am ajuns acolo, m-am așezat sub un stejar alb și am așteptat cam o jumătate de oră fără să se întâmple nimic. M-am aruncat cu fața la pământ și mi-am întins mâinile. Atunci, El mi-a vorbit. Pe când se întâmpla lucrul acesta, El mi-a descoperit Cuvântul, pasajul din Scriptură despre care dorim să vorbim în dimineața aceasta. În felul acesta, eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. După aceea am venit la Shreveport. Acolo era o femeie care avea darurile Duhului. Numele ei este doamna Shrader. Cu mulți ani în urmă, pe când Îngerul Domnului mi s-a arătat pentru prima oară, acolo la râu, și mi-a apărut în lumină, mi-a spus câteva cuvinte. Unsprezece ani mai târziu, pe când mă aflam într-o adunare, o femeie mică de statură s-a ridicat, a vorbit în limbi și a dat și tălmăcirea. Au fost, cuvânt cu cuvânt, aceleași cuvinte pe care mi le spusese îngerul.

Când am pășit în sala "Life Tabernacle" din Shreveport, Duhul Sfânt a mișcat din nou pe aceeași femeie micuță, care a repetat din nou cuvânt cu cuvânt, ceea ce mi-a spus El sus pe munte. Duhul Sfânt lucra și el a dat tălmăcirea, spunând prin

descoperire și proorocie lucruri care urmau să se întâmple în seara următoare. Nici măcar o dată nu a dat greș.

Înainte acestui eveniment, s-a ridicat o femeie mică de statură, din biserica baptistă și a înaintat pe culoar fără să știe ce trebuie să facă. Ea stătea în mijlocul sălii, când s-a pogorât Duhul Sfânt peste ea. Această femeie din "First Baptist Church" ("Prima biserică baptistă") din Shreveport nu știa ce face. Încă înainte să poată spune ceva, Duhul Sfânt a dat tălmăcirea ca "Așa vorbește Domnul" : "Timp de trei luni, Duhul care s-a odihnit peste Moise și Ilie - Duhul lui Hristos - va fi lucrător în această capelă". Exact așa s-a întâmplat.

Un bărbat din biserica baptistă din orașul Meridian, Mississippi a pus mâna pe frigider ca să scoată ceva din el. Atunci Duhul lui Dumnezeu a venit peste el. De asemenea el a vorbit în limbi fără să știe ce face, înainte ca el să priceapă ce se întâmpla, Duhul sfânt a venit din nou peste el și a spus: "Du-te la Shreveport, Louisiana. Acolo slujitorul Meu îți va spune ce să faci". Când el a ajuns acolo, a spus: "Eu nu înțeleg; așa ceva nu mi s-a mai întâmplat niciodată până acum". O, noi trăim în zilele de pe urmă, chiar înaintea revenirii Domnului!

Biserica cea mică de la Rusalii a fost întotdeauna în minoritate. Cu aceasta nu mă refer la denomiinațiunea pentecostală. Nu este vorba despre denomiinațiune, ci despre oameni care au avut o experiență ca cea de la Rusalii. Rusaliile nu sunt o organizație, ci o trăire care este prezentă pentru toți cei ce o doresc, fie ei catolici, iudei, metodiști, bapțiști sau orice ar fi. Să vină cu toții, căci este o experiență pentru fiecare în parte. Dumnezeu nu se ocupă de denomiinațiuni. El nu se ocupă nici de neamuri ca rasă, ci El vorbește fiecărui om în parte. Cuvântul "cine voiește" este valabil pentru fiecare, fie el alb, negru, galben, maro, metodist, baptist, protestant sau catolic. Voi toți puteți veni. Eu sunt așa de bucuros că El a hotărât așa ca oricine să poată veni, când El a spus: "Oricine vrea, să vină!", eu știu că El m-a inclus și pe mine aici. Este vorba de noi toți.

Un lucru aș dori să spun înainte de a merge mai departe cu cercetarea acestei cărți. Biserica de la Rusalii a fost cea de la început. Ea s-a mișcat înainte sub puterea Duhului Sfânt și prin Acesta a fost scrisă cartea "Faptele apostolilor". Apoi biserica a cedat mult și a devenit formală.

A doua epocă a Bisericii arată o biserică formală, dar sămânța cea mică de la Rusalii, sămânța duhovnicească, a mers înainte. Ea a trebuit să înainteze prin epocile întunecoase. În această perioadă de aproape 1400 de ani a avut loc o prigoană cruntă. Însă gruparea aceasta mică nu a pierit, ci a rămas în viață și în vremea aceea. Nu mă întrebați cum a putut să supraviețuiască. Numai mâna lui Dumnezeu a putut face aceasta. Ei au fost legați de stâlpi și s-au asmuțit câini asupra lor, care i-au sfâșiat și au scos măruntaiele din ei, înainte ca ei să moară. Au tăiat sânii femeilor și au lăsat să curgă sângele până când n-a mai rămas viață

în ele. Au scos copiii din femeile însărcinate și i-au aruncat la porci, în timp ce ele erau obligate să privească acest lucru. Aceste lucruri le-au făcut cei ce se pretindeau "creștini". Totuși Isus a spus: *"Iată că va veni timpul când oricine vă va omori va crede că aduce o jertfă lui Dumnezeu"*.

Aceste lucruri au pătruns și în epoca următoare, până când biserica a fost aproape înăbușită. Dar ea a ieșit mereu la viață. Biserica a pășit înainte prin Reformă. Totuși, în toată vremea s-a îndepărtat de lucrarea Duhului, până în această ultimă epocă. Acum ei sunt pregătiți să se unească și să formeze icoana fiarei. Totuși Duhul Sfânt va locui în inima micii grupări, până când Isus va veni din nou. Așa trebuie să fie!

Noi vom înfățișa totul și o vom dovedi din istorie că așa s-a întâmplat. Voi puteți citi și singuri și să vedeți ce spune Biblia despre aceasta. Noi nu dorim să auzim aceste lucruri că pe o expunere, ci vrem să primim în mod serios avertizarea Duhului Sfânt și să ne rugăm zi și noapte. Nu vă lăsați opriți de nimic de la rugăciune. Noi vom observa viața acestor oameni mari ai lui Dumnezeu și să vedem cum s-au jertfit ei. Atunci veți recunoaște cât de puțin ați făcut pentru Domnul. Adesea mă rușinez că noi avem totul așa de ușor iar ei au avut o viață atât de grea! Pavel spunea în Evrei 11 că ei *"au locuit în peșteri, îmbrăcați în piei de animale, prizoni..."*. Cum va sta mărturia noastră alături de mărturia lor? Noi avem totul așa de frumos. Înainte să deschidem Cartea, ne vom ridica cu respect, pentru rugăciune. Cu inimă sinceră dorim să ne rugăm lui Dumnezeu.

Doamne Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, dătătorul vieții veșnice și al tuturor lucrurilor bune și al darurilor desăvârșite! Noi te rugăm, Doamne, iartă toate greșelile și păcatele noastre, și indiferența față de Tine, unii față de alții și față de aproapele nostru. Fie că acest timp scurt al străngerii noastre împreună să nu fie doar pentru zidirea noastră sufletească, ci să fim așa de luminați încât să fim inspirați să o spunem și altora. Fie că acesta să fie timpul rededicării noastre. Strâns uniți cu întreg trupul lui Hristos noi să fim pregătiți pentru răpire. Dumnezeule Tată, aceasta nu vine din ceea ce cunosc eu, pentru că eu știu că slujitorul Tău și toți ceilalți slujitori ai Tăi nu sunt vrednici pentru această însărcinare. Noi recunoaștem cât de mari au fost oamenii din vechime. Ei au încercat să primească această descoperire și apoi s-o dea mai departe. Recunoaștem că nu suntem mai vrednici decât ei. Dar Tu ești tot ce avem noi nevoie.

Tată Ceresc, eu Te rog că Tu să faci ceva deosebit în timpul acesta. Fie că Duhul Sfânt să aibă locul întâi în fiecare inimă. Taie împrejur buzele celui ce vorbește și urechile celor ce ascultă. Când totul va fi trecut, noi îți vom rămâne dedicați Ție. Când trecem pragul acestei case să spunem: "Este bine că am fost acolo. Duhul Sfânt ne-a vorbit în timp ce stăteam acolo. Și noi ne-am hotărât să

facem tot ce putem în timp ce lumina de seară strălucește". Îngăduie aceasta, Doamne. Fie ca în adunările acestea bărbații și femeile să capete un echilibru stabil. Ridică Tu, Doamne, oameni care vorbesc în limbi și pe cei care tâlmăcesc limbile, pe cei cu darul proorociei. Ridică Tu predicatori, păstori, evangheliști astfel că Biserica să fie zidită. Cheamă misionari care să poarte aceasta Evanghelie minunată în toată lumea. Oriunde va ajunge mesajul Cuvântului Tău, fie că el să cadă în pământ bun și să aducă rod însutit, pentru că noi credem că trăim zilele de pe urmă și că sfârșitul este aproape. Îngăduie aceste lucruri, Tată. Doamne, Te rog și pentru mine, să-mi dai putere, pentru că eu am nevoie de Tine. Îți cer aceasta, în timp ce mă predau Ție pentru aceste servicii divine, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(O soră vorbește în limbi. Un frate dă tâlmăcirea)

Atotputernicule Dumnezeu, care L-ai înviat din morți pe Isus, noi suntem așa de bucuroși să știm că Duhul Tău locuiește în mijlocul nostru! El este totdeauna adevărat și nici un cuvânt neadevărat nu este în El. Și acum, Tată, confirmă mai departe Cuvântul Tău, în timp ce noi citim spre slava Ta. Fie ca fiecare inimă, cum ai spus Tu deja: "să fie pregătită și în așteptare pentru că se va întâmpla ceva". Poate că oamenii vor primi ultima avertizare și se vor întoarce de la lucrurile pe care le fac, la drumul cel drept. Noi îți mulțumim Ție, Sfântule Dumnezeu, în Numele Fiului Tău, Domnul Isus. Amin.

Noi citim acum primele trei versete din Apocalipsa, capitolul 1: "*Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, că să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său la robul Său Ioan; care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut. Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!*"

După cum am mai spus, vom încerca să luminăm această carte cu istoria. Mesajul Cuvântului a fost adresat celor șapte îngeri din epoci creștine diferite, care încep cu zilele apostolilor și durează până la venirea Domnului! Epocile urmează una după cealaltă, începând cu ridicarea la cer a Domnului și până la revenirea Lui. Starea duhovnicească a fiecărei epoci a fost descrisă în așa fel, încât fiecare din ele să se poată privi în oglinda Cuvântului la timpul ei. În timp ce Duhul vorbea, fiecare epocă putea să se judece singură. În fiecare epocă a existat Vița adevărată a lui Hristos, fecioarele înțelepte și de asemenea s-au născut și vița altoită, fecioarele neînțelepte.

Istoricii sunt de acord că în ultimii ani de viață, Ioan a locuit în Efes și tot acolo a și murit. Cartea Apocalipsei a fost scrisă pe insula Patmos. Nu este istoria vieții sale, ci istoria lui Hristos, de-a lungul epocilor. În vorbirea profetică nu este vorba

despre el (Ioan), ci despre preamărirea Domnului. Nu a fost descoperirea lui Ioan, ci descoperirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Este ultima carte a Noului Testament și vorbește despre începutul și sfârșitul perioadei de timp a Evangheliei. În legătură cu aceasta, toți învățătorii Bibliei sunt de aceeași părere.

Mesajele adresate celor șapte biserici ne arată în chip profetic spre cele șapte epoci prin care avea să treacă Biserica lui Hristos. Pavel a scris despre viața bisericilor din timpul său. În schimb, Ioan a scris despre viața celor șapte epoci viitoare ale Bisericii. Ioan a scris și trimis epistolele sale către cei șapte păstori sau mesageri și către toți aceia care vor deveni credincioși prin slujba celor șapte mesageri.

Acum, conținutul cărții Apocalipsei. Primul capitol conține următoarele: versetul 1 vorbește de la sine, este descoperirea lui Isus Hristos.

Al doilea verset mărturisește că Ioan este scriitorul, slujitorul lui Dumnezeu.

În al treilea verset este pronunțată binecuvântarea.

În versetele 4 la 6 este salutul către biserici.

După aceea urmează anunțul venirii Lui, în versetul 7.

Versetul 8 vorbește despre măreția dumnezeirii lui Isus Hristos.

Versetele 9 la 20 descriu viziunea din Patmos.

Versetele 13 la 15 descriu cele șapte calități ale ființei Sale în stare proslăvită, după glorioasa Sa înviere. Acum caracterul acestor versete se rezumă la titlul: **DESCOPERIREA LUI ISUS HRISTOS**. Nu descoperirea lui Ioan, ci descoperirea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Cuvântul grecesc pentru "descoperire" este "apokalypse" și înseamnă "dezvelire", ridicarea vălului. Același lucru se poate spune despre un sculptor care a făcut o mare statuie și a acoperit-o cu o pânză. După aceea îndepărtează pânza și descoperă ce este ascuns în spatele ei. Aceasta este o descoperire. Aceasta carte a Apocalipsei nu este numai descoperirea persoanei lui Isus Hristos, ci ea ne descrie și dumnezeirea Sa și cele șapte prezentări (calități) ale persoanei Sale (El este Împărat, Preot, etc.) Lucrarea Sa în cele șapte epoci viitoare este descoperită.

Când Domnul nostru umbla pe pământ, ucenicii i-au pus întrebarea: *"Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel?"* Isus a răspuns: *"Nu este treaba voastră să știți vremile și soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa. Mai este scris: "Nimeni nu a cunoscut aceasta, nici îngerii din ceruri ...", nimeni nu a știut-o nici chiar "Fiul".*

După moartea Sa, îngroparea, învierea și ridicarea Sa la cer, El a primit de la Dumnezeu viitorul Bisericii. Apoi El s-a întors ca să aducă Mesajul Bisericii Sale,

Mesajul revenirii Sale și starea Bisericii în timpul epocilor. Înainte de moartea, îngroparea și învierea Sa, El nu o putea face pentru că El nu o știa încă. Dar ați fost atenți ce spune Scriptura despre aceasta? "Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu" (lui Hristos).

Dumnezeu Tatăl a dat Fiului Său descoperirea și a trimis pe îngerul Său la Ioan, ca să-i facă cunoscute lucrurile care au fost, care sunt și care vor veni. O, totul este așezat într-un mod minunat. Ioan a văzut marea epocă viitoare. Această descoperire i-a fost dată ca să dezvăluie scopul precis al lui Hristos și felul în care se va descoperi El în fiecare epocă. De aceea am zis astăzi de dimineață: "Îndreptați-vă atenția spre adevărata Biserică. Biserica adevărată a început la Rusalii". Nici un teolog, învățător al Bibliei sau istoric nu poate spune că a început în timpul lui Martin Luther, Wesley sau al epocii catolice. Biserica își are originea la Rusalii. Acesta a fost începutul.

Când discutați cu cineva despre aceasta, să vă așezați înaintea porții Rusaliilor și ei nu o vor putea ocoli. Este ca atunci când dai drumul unui iepure pe câmp; el știe unde sunt toate găurile. Când acestea sunt astupate, el trebuie să se întoarcă de unde a plecat. La fel este și cu Biserica, epocile Bisericii și lucrarea Duhului Sfânt. Voi trebuie să vă întoarceți la origine. Trebuie să ajungem acolo pentru că Dumnezeu este infinit și atotputernic. Și dacă este infinit atunci El nu poate face nimic împotriva a ceea ce a făcut mai înainte.

Când neamurile au primit Duhul Sfânt, Petru a spus: "*Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?*" Fapte 10:47. Pe când Isus umbla pe pământ. El a fost întrebat: "Poate omul să-și lase nevasta?" Isus a răspuns: "*De la începutul lumii, Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, de aceea va lăsa omul...*"

Ei i-au zis: "Dar Moise ne-a scris că putem divorța". Atunci El le-a spus: "*Dar la început n-a fost așa*".

Mergeți înapoi la început! Dacă vorbiți despre Biserică, atunci trebuie să vă referiți la începutul ei. Tot ce au spus oamenii de-a lungul epocilor trebuie pus deoparte.

Apocalipsa este cartea cea mai importantă din toată Biblia. Însuși Hristos și-a pus pecetea asupra ei. Începe cu o binecuvântare și se sfârșește cu un blestem. "*Ferice de cine citește aceste lucruri ... și blestemat este cel ce scoate ceva din ea*" (Apoc. 1: 3,22 : 18, 19). Este singura carte din Biblie pe care Însuși Isus a poruncit-o să fie scrisă. El a scris cele zece porunci cu degetul Său. Iudeii au ținut tare la aceasta. Dar astăzi noi avem Apocalipsa.

Satan urăște această carte mai mult decât pe toate celelalte din Biblie. El urăște întreaga Scriptură. Dar cărțile pe care le urăște cel mai mult sunt Geneza și

Apocalipsa. Geneza face cunoscut începutul Satanei iar Apocalipsa arată sfârșitul lui. Întâi va fi legat pentru o mie de ani, apoi va fi aruncat în iazul de foc împreună cu proorocul mincinos și cu fiara. De aceea atacă el cartea Genezei, făcând-o de necrezut. El pune sub semnul întrebării credința în Scriptură și-i aduce pe oameni în neliniște. Fiți atenți cum atacă Satana prima carte a Bibliei și Apocalipsa!

Cartea Apocalipsei este o carte profetică și este scrisă în simboluri. Este o carte profetică și nu poate fi înțeleasă decât prin Duhul profetic. Această carte nu va fi înțeleasă de toți. Este adresată unei anumite grupe de oameni. În Deuteronom 29:29 este scris: "*Lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru*".

Oamenii firești nu pot înțelege această lucrare, căci pentru ei este o nebunie. Totuși această carte este pentru Biserică, pentru cei ce iubesc Cuvântul lui Dumnezeu. Este descoperirea lui Isus Hristos către biserica din Efes, către biserica din Smirna și către celelalte biserici - descoperirea lui Isus Hristos către întreaga Biserică. Eu iubesc acest lucru.

Luați aminte, avem de-a face cu încheierea Scripturii și această carte este așezată într-un mod corect la sfârșitul Bibliei.

Descoperirea în întregime este o binecuvântare pentru acei ce o citesc și o primesc. Dacă cineva adaugă sau scoate ceva din ea atunci el se află sub blestem. Este măsura valabilă întotdeauna - absolutul. Nimic nu poate fi adăugat. Dacă un om încearcă să scoată ceva sau să adauge, Dumnezeu îi va lua partea lui de la Pomul Vieții. Noi vedem multipla descoperire a Domnului, cine este El și ce este El; și dacă cineva adaugă sau scoate ceva, atunci aceasta devine imediat o proorocie falsă. Mulți au încercat să spună că au primit mai târziu ceva. Totuși aceasta este descoperirea atotcuprinzătoare a Domnului Isus Hristos, în Biserica Lui pentru toate epocile. Este descoperirea Domnului nostru. Cuvântul grecesc înseamnă "dezvăluire" - ceva ascuns este descoperit. Hristos este descoperit.

În primul verset citim despre descoperirea lui Isus Hristos. Ultima epocă și venirea Domnului au fost ascunse apostolilor. Ei au pus întrebarea aceasta: "Când se va întâmpla?" Dar numai unul a mai rămas în viață și a primit descoperirea. Nici el nu a înțeles-o pentru că desfășurarea istoriei stătea încă înaintea lui.

Conținutul acestei cărți a fost adresat celor șapte biserici din Asia Mică. În acele timpuri s-au ridicat mai multe biserici, dar fiecare dintre acestea avea ceva caracteristic care va fi regăsit în epocile următoare ale Bisericii. Efes, Smirna, Pergam până la Filadelfia au avut trăsături caracteristice deosebite care s-au regăsit mai târziu în epocile Bisericii.

O, dacă cineva ar vedea și ar înțelege întrebuițarea duhovnicească a Scripturii, cât este ea de inspirată! Chiar acțiunile, motivele și scopurile noastre dovedesc că

Scriptura este inspirată. Dacă ați fi atenți cum adeverește Dumnezeu lucrurile! Orice ați face, deja este cunoscut aici printr-un tip.

Jertfirea lui Isaac, singurul fiu al lui Avraam, este un tablou al lui Dumnezeu, care a dat pe Fiul Său sute de ani mai târziu. Iosif a fost vândut și aruncat în temniță. El a fost urât de frații săi, dar iubit de tatăl lui, un tablou înspre Hristos. Duhul a lucrat prin Iosif și el a devenit un bărbat al lui Dumnezeu. A fost o preumbrire desăvârșită a vieții lui Isus. David și Fiul lui David au stat pe același munte. David, pe când era rege, a urcat Muntele Măslinilor și a plâns privind în urmă - un rege respins. Același lucru s-a întâmplat sute de ani mai târziu cu fiul lui David când urca același munte. Și el era un împărat respins care plângea pentru Ierusalim. Este un tablou al Duhului, o preumbrire.

O, puteți vedea această biserică a Rusaliilor în zilele acestea de pe urmă? Recunoașteți cum i-a așezat Dumnezeu de Rusalii? Duhul ar fi trebuit să rămână în Biserică prin toate epocile. Dar ea a devenit formală și indiferentă. Ea a vrut o denominațiune. Ei au trebuit să unească Biserica cu statul. Au sfârșit prin a provoca sute de ani de prigoană. După aceea a venit Reforma. An după an lucrarea Duhului a fost din ce în ce mai redusă și a fost adăugată lucrarea omului. Acum ei sunt gata să o facă din nou.

Noi trăim ceasul de pe urmă, încheierea și desăvârșirea Bisericii. Noi trăim în epoca Laodicea.

În primul capitol, Ioan face introducerea. El a fost scriitorul. Nu a fost descoperirea lui Ioan, noi știm aceasta. A fost descoperirea lui Isus Hristos. Ioan a fost ales ca apostol să scrie. Cartea însăși mărturisește că Isus Hristos era Acela în care Dumnezeu s-a descoperit.

Îngerul i-a arătat aceste lucruri lui Ioan. Noi nu știm cine era îngerul. Scriptura nu ne dă nici o informație despre acesta. Biblia spune că ar fi fost un prooroc: *"Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu ca să adeverească lucrurile care au să se întâmple în curând"*. Când Ioan a căzut la pământ și a vrut să se închine înaintea îngerului, acesta i-a spus: *"Să nu faci aceasta! Eu sunt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi proorocii"*. (Apoc. 22 : 8,9). Poate că era Ilie sau un alt prooroc. Acest prooroc a fost trimis la Ioan, care era un apostol. El ne-a lăsat scrierile sale, Evanghelia, 1 Ioan, 2 Ioan și altele. Citindu-le, puteți cu siguranță vedea că nu Ioan a fost acela care a scris Apocalipsa. În această carte nu veți regăsi natura lui Ioan. Ioan a scris ca apostol, dar aici este duhul unui prooroc. Este cu totul altă persoană. Nu a fost nici felul de a scrie, nici descoperirea sa. Este descoperirea lui Dumnezeu asupra persoanei lui Isus Hristos pentru Biserică. Cartea mărturisește aceasta. Ioan nu a fost decât scriitorul. Iar conținutul nu este adresat lui Ioan, ci Bisericii. În acel timp, Ioan era păstor al bisericii din Efes.

În versetul 3 se rostește binecuvântarea: *"Ferice de cel ce citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape"*.

Ce vreme este aproape? Timpul împlinirii acestor lucruri, când descoperirea lui Isus Hristos, în timpul tuturor epocilor Bisericii, ajunge la desăvârșire. El o scrie. Chiar din acel timp se aștepta revenirea lui Hristos. Chiar și Ioan a primit faptul că aceasta trebuia să aibă loc la sfârșitul epocilor Bisericii.

Dacă creștinii ar fi știut că descoperirea pe care a primit-o Ioan implică o perioadă de timp de mii de ani, ei nu ar fi fost atât de plini de așteptare. Ei nu puteau ști că mai au de îndurat multe. Dumnezeu a dat făgăduința, fără sa le descopere amănuntele. Nici Martin Luther, nici Wesley nu au cunoscut însemnătatea acestor lucruri. Aceste pasaje biblice nu au fost făcute cunoscute bapțiștilor și penticostalilor, pentru că aceste lucruri au fost hotărâte pentru alte vremi. Dumnezeu descoperă totul la timpul Lui.

Voi nu puteți semăna grâu primăvara și apoi imediat să-l recoltați. După ce ați pus sămânța, aceasta trebuie să ajungă la maturitate. Dumnezeu seamănă Cuvântul Său și trebuie că el să crească. D-abia atunci poți privi înapoi și să spui: "Acolo s-a întâmplat". Sigur noi o recunoaștem numai după ce ne-a fost descoperită.

Așa cum am spus, vers. 3 anunță binecuvântarea pentru acela ce citește și pentru cei ce ascultă aceste taine. Omul firesc ocolește aceste lucruri, pentru că înțelegerea omenească nu pricepe nimic din ele. Omul firesc nu poate recunoaște că Satan influențează gândirea firească. Aici, în mesajul Apocalipsei, Satan va fi demascat - și el tocmai acest lucru îl urăște. Fiți atenți la purtarea oamenilor în adunările mele. Încă înainte ca Satan să fie descoperit într-o persoană, voi puteți vedea schimbarea în expresia feței sale. El nu știe ce să creadă atunci când Duhul Sfânt se coboară și-l demască pe Satan. El urăște aceste adunări. De aceea avem o asemenea luptă, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu îl demască pe Satan și ne arată cine este.

Și dacă sub inspirația Duhului Sfânt va fi spus: "Femeia care stă acolo se numește domnișoara Jones. Ea vine din cutare loc". Ce se întâmplă prin aceasta? Duhul ei va fi cuprins și ea va fi adusă într-o anumită stare. Uimită, ea va întreba: "De unde mă cunoști? Acest om nu mă cunoaște". Nu se poate întâmpla decât prin Duhul Sfânt. Ce Duh este acolo? Este Duhul Sfânt! "Cum poți recunoaște ce nu este în ordine cu mine și să spui: "Tu ai tuberculoză, cancer, etc.". Aceasta este: "AȘA VORBEȘTE DOMNUL".

O, Satan urăște aceasta, căci el este dat de gol. Cei care au o gândire firească văd lucrul acesta și spun: "Aceasta este citirea gândurilor, telepatie". Ei nu o înțeleg, este o nebunie pentru ei. Dar pentru cei ce o înțeleg, este o binecuvântare.

Ce este aceasta? - o descoperire. O descoperire a unei persoane? - a omului de pe platformă? Nu - este descoperirea lui Isus Hristos în această epocă a Bisericii așa cum a promis-o El.

O, cum urăște Satan toate acestea! El este descoperit și planurile lui sunt zădărnice. Satan urăște descoperirea din Geneza. De ce este El împotriva descoperirii? Pentru că tot planul lui Dumnezeu cu Biserica este clădit pe descoperire. Indiferent câte seminare șlefuite am avea, descoperirea nu va veni niciodată prin ele. Seminarele cu teologia lor își au originea în epoca întunecoasă. Însă Biblia și Biserica sunt o descoperire absolută.

Haideți să deschidem la Matei 16:18 să vedem dacă este așa. *Când Isus cobora de pe munte, El a spus: "Ferice de tine Simone, fiul lui Iona, pentru că nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl meu care este în ceruri. Iată îți spun ție: "Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui".*

Biserica catolică învăța că această piatra a fost Petru. Numai că aceasta este o înțelegere firească. Un om cu înțelegere duhovnicească nu ar putea primi așa ceva. Dumnezeu care s-a descoperit prin Fiul Său, doar nu va zidi Biserica Sa pe un om născut din păcat. Petru a dovedit acest lucru prin lepădarea sa, la scurt timp după aceea. El nu putea fi piatra.

Piatra despre care vorbea Isus nu era nici Petru și nici chiar El Însuși. Nu era nici o bucată de stâncă, nici o piatră acolo, așa cum presupun unele biserici. Nu era o piatră naturală. Mulți protestanți spun: "A fost Isus. El este Cel pe care va fi zidită Biserica". Nu, nici chiar aceasta nu este așa. Dacă priviți cu atenție, atunci puteți vedea că nici Petru și nici Isus nu erau piatra. Era descoperirea. "... nici carnea nici sângele nu ți-au descoperit, ci Tatăl Meu care este în ceruri".

Aș vrea să vă întreb ceva. În grădina Eden încă nu fusese scrisă Biblia. Cei doi fii, Cain și Abel, au vrut amândoi să aducă o jertfă în care Dumnezeu să-și găsească plăcerea. Când au făcut aceasta, au construit fiecare câte un altar. Dacă Dumnezeu ar fi așteptat doar atât, ar fi fost nedrept să-l condamne pe Cain. Cain a adus o jertfă. Abel a făcut și el același lucru. Cain s-a rugat. Abel a făcut la fel. Cain a făcut tot ceea ce a făcut și Abel.

Dacă totul s-ar reduce doar la a merge la biserică, la a aparține de o biserică, a te ruga și a-I aduce lui Dumnezeu închinarea, atunci ar fi fost nedrept că Dumnezeu să-l condamne pe Cain, care a făcut tot ceea ce a cerut Dumnezeu. Dar vedeți, Abel a avut descoperirea. El a știut că nu era vorba despre un fruct care i-a făcut să fie izgoniți din grădina Eden, așa cum mai cred mulți azi. Cain a venit și a adus o jertfă din roadele câmpului, dar Dumnezeu a respins această jertfă. El a jertfit din roadele

câmpului pentru că el a crezut că acestea sunt cauza izgonirii lor din

grădina Eden. Luați seama la descoperire! Fiți atenți la înțelegerea diferită a acestor lucruri! Și astăzi aceasta rănește. Nu a fost mâncatul unui fruct cauza pentru care ei au fost scoși din grădină. Eva nu a mâncat un măr.

Desigur! Eva a recunoscut că era goală pentru că mâncase un măr? Nu putea fi decât ceva sexual. Noi am observat deja aceasta. Ei nu au nici un verset care să dovedească acest lucru, și totuși se folosesc de versetul în care Eva a spus: "Am primit un copil de la Domnul". Același lucru îl poate spune și o prostituată. Dumnezeu este dătătorul oricărei vieți. Dar aceasta era o viață stricată, pervertită. Fiți atenți la natura vieții celor doi tineri. Cain era la fel că tatăl său, Diavolul, plin de ură, josnic, un criminal. Părinții poate i-au explicat și lui Abel despre roadele pomilor, dar lui i-a fost descoperit. Abel a luat un miel și l-a jertfit, i-a luat viața și i-a vărsat sângele - nu roadele câmpului, mere, banane sau pere. Abel a avut descoperirea duhovnicească." (Evrei 11:4). Și Dumnezeu a depus mărturie că lui Abel i-a fost descoperită prin credință.

Deci, astfel a construit Dumnezeu Biserica Sa: "*... nu carnea și sângele ți-au descoperit*". Nu poate fi învățată într-un seminar. Nimeni nu vă poate învăța descoperirea. "*Ci Tatăl Meu care este în ceruri ți-a descoperit-o*". Întreaga Biserica este fundamentată pe descoperire: "*Și*

pe această piatră Îmi voi zidi Biserica Mea" - pe descoperirea lui Isus Hristos.

Voi puteți primi ceea ce vă învață predicatorul sau un seminar. Voi puteți accepta ceea ce spune biserica. Încă nu este corect așa! Poate voi sunteți în stare să prezentați lucrurile cu elocvență. Nu se poate întâmpla înainte ca Dumnezeu să vă descopere că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu și că voi sunteți mântuiți prin sângele Său - pe descoperirea că El este Mântuitorul meu !! "*Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui*".

Acum voi puteți înțelege de ce Satan este așa de înverșunat împotriva acestei cărți a Apocalipsei? Satan este împotriva a tot ce este descoperire duhovnicească. Acesta este motivul împotrivirii lui față de această slujbă, căci prin ea este descoperit Hristos. Bisericile cu denomiinațiunile și organizațiile lor mari, cu mesajele lor împodobite, merg înainte. Lăsați-le să meargă. Satan nu se va interesa de ele. Membrii lor nu au greutăți și toți îi bat pe umăr. Dar vine timpul când Dumnezeu va lucra prin Duhul Sfânt, iar Hristos se va descoperi cu putere în mijlocul Bisericii Sale. Bolnavii vor fi vindecați și semnele pe care El le-a spus mai dinainte vor însoți pe cei credincioși.

Atunci Satan se perpelește și vine împotriva! Pe Satan nu-l interesează la câte biserici aderați. Acesta nu este important pentru el. Dar fiți atenți ce se întâmplă când Hristos vi s-a descoperit că este Fiul lui Dumnezeu și voi faceți aceleași lucrări pe care le-a făcut El - nu altele, ci aceleași lucrări ca și El. Ioan 14 spune: "*Cine crede în Mine va face aceleași lucrări, da el va face lucrări și mai mari*

decât acestea". Hristos nu putea predica încă botezul cu Duhul Sfânt prin care aveau să se întâmple aceste lucrări. El nu putea încă să le prezinte, pentru că Duhul Sfânt nu le fusese încă dat. Dar Isus a venit și Și-a dat viața. Duhul Sfânt s-a întors și ei au putut împărți oamenilor viața veșnică. Despre semne și minuni Isus a vorbit în mod clar în Marcu 16: *"Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la toate făpturile"*. Până unde trebuiau ei să meargă? În toată lumea. Cui să predice? La toate făpturile. Atât timp cât Evanghelia este propovăduită, aceste semne îi vor însoți pe toți cei ce cred. Când aceasta va dovedi o descoperire, atunci fraților, împărăția este aproape! *„Pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile locuinței morților nu o vor birui!”*. Când un bărbat sau o femeie primește descoperirea prin Duhul Sfânt, așa cum a primit-o Moise în pustie, atunci nimic nu-l mai poate opri. Ei rămân de neclintit. Satan urăște descoperirea, căci prin aceasta planurile lui sunt date pe față. Natura cărții dovedește că nu Ioan este autorul ei. A fost scrisă de el, totuși inspirația a venit de la Dumnezeu. Haide să vedem ce stă în spatele acesteia: *„Ferice de cel ce citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei proroocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape.”*

„Vremea este aproape”. Când ? După ce întreaga descoperire a lui Isus Hristos este făcută cunoscută Bisericii Sale. În decursul epocilor, lor le-a fost descoperită în parte. Dar noi ne găsim în timpul sfârșitului.

Noi am ajuns acum la sfârșitul lumii; la sfârșitul istoriei lumii. Înainte ca această săptămâna să se încheie, dacă ne ajută Dumnezeu, vom dovedi că ne aflăm la sfârșitul epocilor Bisericii. Noi ne aflăm acum în epoca Bisericii Laodicea, sfârșitul tuturor epocilor. Lumea politică este la sfârșit, la fel și lumea naturală; sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Acum câteva zile când mă întorceam din Shrevport am privit natura și mi-am zis: "Copacii și iarba mor. Florile se vestejesc. Eu voi muri. Lumea este gata să moară. Toate lucrurile care se găsesc în această lume, toți cei care se găsesc aici în dimineața aceasta sunt gata să moară. Cu siguranță că există o altă lume în care noi nu vom muri niciodată" Exact așa cum există această lume în care omul moare, tot așa există o lume în care totul trăiește. Noi tânjim să ajungem în acel loc în care totul este nemuritor, în slava lui Dumnezeu. Cu primele trei versete aproape că am așezat fundamentul. Primul verset vorbește despre descoperirea lui Isus Hristos. În al doilea, îngerul o dă lui Ioan. În al treilea verset este rostită binecuvântarea asupra oricui citește. Cine nu poate să citească, *"Ferice de cei ce ascultă!"* Nu puteți să citiți, atunci puteți să ascultați. Vedeți, este binecuvântat și cel ce citește și cel ce ascultă. Dacă voi doar stați și ascultați Cuvântul, sunteți binecuvântați. În Vechiul Testament preotul citea în fiecare dimineață din Scriptură și adunarea asculta.

Mulți dintre ei nu puteau citi. *"Ferice de cel ce citește și cel ce ascultă Cuvântul proorociei ... pentru că timpul este aproape"*.

În versetele 4-6 este dat salutul către Biserică. Înainte de a începe doresc ca fiecare să fie foarte atent. Ce este aceasta? Este descoperirea lui Isus Hristos, în care Dumnezeu îndepărtează valul timpului. Aici este perioada de timp a Bisericii despre care Isus nu a vorbit nimic în timpul vieții Lui pământești. Dar Dumnezeu a îndepărtat cortina timpului și Ioan a putut vedea ce se va întâmpla în epocile următoare. El a scris ce a văzut și a trimis cartea celor șapte biserici. Ce s-a întâmplat? A fost dezvăluită lucrarea lui Isus Hristos în decursul veacurilor viitoare. Aceasta este cartea profetică a Noului Testament care redă lucrarea Domnului. Dumnezeu ne-a trimis-o prin îngerul Său și Ioan a scris totul pentru ca toți cei ce o citesc să fie binecuvântați. Căci timpul împlinirii tuturor lucrurilor scrise în ea este aproape.

Acum vom cerceta aceste simboluri tainice, deci partea adâncă a acestui mesaj adresat celor șapte biserici din Asia Mică. Fiecare biserică locală a avut caracteristicile viitoarei epoci a Bisericii. El le-a lăudat și le-a recunoscut lucrările. Asia Mică era numai o mica parte din Asia. Se spune că ar avea dimensiunile statului Pennsylvania sau Indiana. Cele șapte biserici se aflau în zona aceasta. Existau multe alte biserici, totuși acestea aveau trăsături de caracter deosebite.

Aș vrea să mă refer acum la vers. 4: *"... din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce vine"*. Cele șapte biserici primesc un mesaj din partea Celui ce era, Celui ce este și Celui ce vine. Cel ce era odată este Același care este și acum și Același care va veni. El ne face cunoscută tripla Sa descoperire. În versetul 8 citim: *"Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic"*. Priviți versetele 4 și 8, ele spun același lucru. "Cel ce este, Cel ce era, Cel ce vine, Cel Atotputernic". Aici El prezintă Bisericii Dumnezeirea Sa. Astăzi se spune că El ar fi un prooroc. El este mai mult decât un prooroc. Alții încearcă să facă din El trei dumnezei. El nu este trei. El este un Dumnezeu care se descoperă în trei forme de manifestare.

Gândiți-vă, aceasta este descoperirea; *"... dacă cineva adaugă ceva la cuvintele acestei proorocii, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta"*. Isus nu s-a descoperit ca trei dumnezei, ci ca un Dumnezeu în trei forme de manifestare.

Este minunat să cercetăm epocile Bisericii ca să vedem când s-a pierdut Adevărul. El s-a pierdut începând cu Conciliul de la Niceea. Atunci s-a produs o mare despărțire și amândouă grupările au pierdut echilibrul. În aceste zile de pe urmă ei fac același lucru, ca la Conciliul de la Niceea. Se repetă totul. Așa de

sigur cum stau eu aici se vor uni catolicii cu protestanții și vor cădea de acord. Priviți-l pe episcopul anglican care duce tratative cu papa.

În Biblie nu există nici o învățătură trinitară. Există numai un singur Dumnezeu. Acest lucru este clarificat aici în cartea Apocalipsei. Întregul canon al Scripturii a fost confirmat aici, pentru că Hristos Și-a pus propria Sa pecete pe ea. Când cineva scoate sau adaugă, partea lui este luată din Cartea Vieții. Apropiati-vă de toate aceste lucruri fără prejudecăți, ci cu o inimă și cu gânduri deschise.

La Conciliul de la Niceea s-au luat două mari decizii. Ei au avut două opinii extreme. Unii credeau în trinitate, alții credeau într-un singur Dumnezeu. Amândouă gândurile au venit la existență și s-au îndepărtat unul de altul și de adevăr. Cei ce credeau în trinitate, aveau un dumnezeu în trei persoane. Cei ce credeau în unitate, au venit unitarieni. Unul este la fel de încurcat ca și celalalt. Amândouă se îndepărtează de original, dar tocmai aici în Apocalipsa este dezvăluit originalul!

Isus nu putea fi propriul Său Tată. Iar dacă ar fi avut un alt Tată decât pe Duhul Sfânt, El ar fi fost un Fiu nelegitim. Scriptura ne spune că El a fost zămislit de la Duhul Sfânt. Dar El a spus că Dumnezeu este Tatăl Lui. De aceea trebuie ca Dumnezeu și Duhul Sfânt, conform Matei 1: 18-20, să fie una și aceeași persoană. Este imposibil că El să aibă doi tați. El a fost numit EMANUEL – Dumnezeu este cu noi. Când El a umblat pe pământ, a făcut afirmația că El și Tatăl una sunt. El s-a făcut cunoscut în tripla Sa descoperire ca Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic. Deci nu există trei dumnezei, ci numai unul singur.

La Conciliul de la Niceea ei au adoptat o trinitate pentru că păgânii aveau mai mulți zei. Ei se rugau la străbunii lor morți, De aceea ei au acum pe sfânta Cecilia, sfântul Marcu, sfinți și iar sfinți. Dar Pavel a spus: *"Căci este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Omul Isus Hristos"* (1 Tim. 2:5). Numai El singur! Pentru că romanii aveau pe Jupiter, Marte și Venus, trebuiau și ei să aibă un dumnezeu trinitar și din cele trei descoperiri ale lui Dumnezeu au făcut trei dumnezei. Dar El a spus lămurit în cartea Apocalipsei cine este El: "Eu sunt Alfa și Omega, începutul și Sfârșitul, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era, Cel ce vine, Cel Atotputernic". El este "A" și "Z" ale alfabetului grecesc. El este Crinul din vale, Trandafirul din Saron, Tată, Fiu, Duh Sfânt, Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine, Rădăcina și Vlăstarul lui David - El este Dumnezeu. *"Și fără îndoială, mare este taina evlaviei... "Dumnezeu a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovădui printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă"* (1 Tim. 3: 16). El este Dumnezeu, nu a treia persoană a sfintei treimi sau

un proroc, ci El este Dumnezeu Însuși descoperit în trup omenesc. Țineți minte, aceasta este o descoperire!

La început Dumnezeu s-a descoperit că marele Iehova care locuia în stâlpul de foc deasupra Israelului și care l-a călăuzit. Acesta era Dumnezeu arătat ca Îngerul legământului. El S-a pogorât pe munte, care era înconjurat de foc. Ieșea foc din munte atunci când El a scris cele zece porunci. El era Dumnezeu ca Tata pentru copiii Săi, neamul ales, evreii.

Apoi același Dumnezeu S-a descoperit într-un trup născut de o fecioară, trup pe care El l-a zămislit în pântecele Mariei. Și astfel El a trăit - Și-a întins cortul printre oameni - Același Dumnezeu a devenit trup și a locuit printre noi - așa cum spune Biblia "Dumnezeu era în Hristos" (2 Cor. 5 : 19). Trupul era Hristos. În Isus locuia trupește plinătatea dumnezeirii. Voi nu puteți face din El trei persoane diferite. Voi nu puteți boteza în numele a trei dumnezei, pentru că există un singur Dumnezeu. Același Dumnezeu a devenit trup și el a spus: "Eu vin de la Dumnezeu și mă întorc la Dumnezeu".

După ce El a plecat de pe pământ (trecând prin moarte, îngropare, înviere și înălțare la cer), S-a arătat lui Pavel pe drumul Damascului. Pe atunci el se numea încă Saul. Vocea a răsunat și i-a vorbit: "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?" El a întrebat: "Cine ești Tu?" și El i-a spus: "Eu sunt Isus". Acesta era El în Stâlpul de Foc, o lumină care a orbit ochii apostolului. El s-a întors înapoi! Același Isus s-a întors la Dumnezeu Tatăl. De aceea spune El aici: "Eu sunt Cel Atotputernic". El S-a întors în aceeași formă ca înainte de a deveni trup. Trupul în care El a locuit a fost numit Isus, omul pe care-L cunoaștem ca Isus.

Mulți dintre voi dragi unitareni, care botezați în Numele lui Isus, sunteți greșiți. În lume există mulți oameni pe care îi cheamă "Isus", dar există numai un singur Domn Isus Hristos. El a fost născut ca Hristos. El este Dumnezeu. Tată, Fiu, Duh Sfânt nu sunt nume. Sunt titlurile unui Nume. când spuneți: "Botezați-i în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt..." Tată nu este un nume, Fiu nu este nume, nici Duh Sfânt nu este nume. Sunt titluri ca și cuvântul "om", care denumește ceea ce suntem. Duhul Sfânt este o denumire. Voi spuneți "În Numele Tatălui..". Uitați-vă la tații și la fiii acestora. Recunoașteți că aici se cere un Nume. Tată, Fiu și Duh Sfânt nu sunt nume, sunt titluri care sunt în legătură cu Numele lui Isus Hristos. Așa a botezat Biserica la început, pe timpul apostolilor. Eu vă rog să-mi arătați din istoria Bisericii sau din Scriptură dacă Biserica creștină a botezat altfel decât în numele lui Isus Hristos, până când a luat ființă biserica catolică. Ei au așezat Titlul "Tată, Fiu și Duh Sfânt" ca pe un crez. Puteți aduce cărțile voastre de istorie. Nu există așa ceva. Numai după anul 304 d. H. a fost stabilit și formulat deschis botezul trinitar. Un botez trinitar pentru un dumnezeu trinitar "Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul, Dumnezeu Duhul Sfânt". Aceasta se trage din păgânism și

este păgânism. Până la sfârșitul săptămânii doresc să vă citesc din cărțile de istorie și să vi-o arăt din Scriptură. În această dimineață vorbim despre Apocalipsa ca sa dovedim de unde vine și cum a început. Înapoi la Adevăr, fraților! Noi trăim în zilele de pe urmă.

Așteptați până vom studia Biserica din Efes și o vom compara cu Laodicea, ca să recunoaștem ce s-a întâmplat între timp. Voi veți vedea cum s-a strecurat acest lucru în Biserică. Merge până în timpul lui Luther. "... *îți merge numele că trăiești, dar ești mort*". Numele "Sardes" înseamnă "mort". Ei au pierdut Numele Lui în timpul acelei perioade de 1500 de ani ai Epocilor întunecate. Fiecare dintre Biserici a ținut cu tărie de acest nume până la începutul epocii întunecate. Apoi ei au ținut Conciliul de la Niceea, în 325 d. H., când au dat la o parte Numele Lui și au făcut din El trei dumnezei.

El spune însă aici : *"Eu sunt Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine, Cel Atotputernic"*. Desigur, El s-a făcut cunoscut pe pământ în trei forme de manifestare. El s-a descoperit în trei forme. Pe pământ era Proorocul. În cer El este Preot. El vine înapoi pe pământ ca Împărat. Împărat, Preot și Prooroc - Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine."Cel ce era" este Isus ca Prooroc, "Cel ce este" este El ca Preot, prin faptul că aduce jertfe duhovnicești, un Mare Preot care poate fi atins de simțământul neputinței noastre și care se descoperă și dovedește că este în mijlocul nostru. El este Prooroc, Preot și Împărat, dar un singur Dumnezeu.

Când umbla pe pământ, El era Proorocul, Cuvântul cel adevărat, Martorul credincios. așa Îi numește Biblia. Martorul credincios este Proorocul. El este acum Preot. Când El se va întoarce va fi Împărat.

Haide să citim Apocalipsa 15 : 3 și să vedem că El cu adevărat va veni ca Împărat: *Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu și cântarea Mielului. Și ziceau : Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al Neamurilor!"*

Ce a fost El pe pământ? Prooroc. Cum au cunoscut oamenii că el este un Prooroc? El a făcut semnul lui Mesiah, al unui prooroc. O, lăudat fie numele Domnului! Cum au putut ei să treacă pe lângă El? Ei se așteptau să vadă altceva. El a arătat semnul lui Mesiah. Dar ei nu au vrut sa ia seama la acesta. El a fost un Prooroc.

Moise a spus: *"Un prooroc ca mine va ridica Domnul Dumnezeu din mijlocul tău, dintre frații tăi; de el să ascultați ... cine nu va asculta Cuvintele Mele pe care el le va spune în numele Meu, să fie pedepsit cu moartea"*. Pe pământ el a fost Prooroc. Ce a fost El? Martorul credincios al Cuvântului lui Dumnezeu. El a fost Cuvântul lui Dumnezeu descoperit. În Ioan 1:1 scrie: *"La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu ... și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit în mijlocul nostru"*.

El a fost Martorul credincios al Cuvântului lui Dumnezeu. El a fost Cuvântul lui Dumnezeu. El a fost Prooroc pentru că Cuvântul lui Dumnezeu i-a vorbit. El a putut spune: "...*Fiul nu face nimic de la Sine, ci numai ce vede pe Tatăl făcând*"... "*Tatăl meu lucrează până acum*" ... "*Eu și Tatăl una suntem*" ... "*Tatăl meu este în Mine*", spunea Isus ca om.

Dumnezeu are multe titluri. Iehova - Jireh, Iehova - Rafa; El are șapte nume în legătură cu mântuirea. El are multe titluri: Trandafirul din Saron, Crinul din vale, Luceafăr, Tată, Fiu, Duh Sfânt și altele. Dar El are un singur nume omenesc. Și acesta este Domnul Isus Hristos.

Când a fost născut ca Hristos, Domnul, I-au pus numele după opt zile, ISUS. Nume care a fost spus mai dinainte de Duhul Sfânt. Când mama Sa l-a adus pentru tăierea împrejur, El a fost numit ISUS. El a fost născut ca Hristos, așa cum eu m-am născut Branham. Eu sunt născut ca Branham. Numele William mi-a fost dat. Amin. El a fost născut ca Hristos Mântuitorul și după opt zile i-a fost dat numele ISUS. El a fost Domnul slavei descoperit. El este Domnul Isus Hristos, Dumnezeul slavei care S-a făcut cunoscut în mijlocul nostru.

Pe pământ El a fost Prooroc. În slavă El este Preot și El vine ca Împărat. O, cât de mult iubesc eu aceasta! Ca Prooroc, "Martorul Credincios" al Cuvântului.

Ca Preot El aduce propriul Său sânge înaintea lui Dumnezeu. Ca Împărat el este Împăratul neamurilor. Nu Împăratul lumii, ci El este Împăratul celor sfinți. Noi avem pe pământ împărați care sunt puși să domnească peste un popor, dar noi avem un Împărat și o Împărăție. Acesta este motivul pentru care noi ne purtam altfel.

Acum câteva zile am fost cu soția într-un magazin și am văzut ceva ce aproape ar putea fi descrisă ca o minune. Era vara și o femeie avea pe ea chiar și o haină. Eu am spus: "Acesta este un lucru deosebit". Vedeți, ea era prima femeie care era îmbrăcată așa cum se îmbracă femeile. Dumnezeu așteaptă sfințenie din partea poporului Său. Femeile din bisericile denominaționale se îmbracă la fel ca cele din lume pentru că nu au fost învățate și nu au văzut altceva. Aceasta este biserica lumească. Vom cerceta săptămâna aceasta diferența dintre Biserica duhovnicească și cea lumească. Oamenii se îndreaptă din nou către bisericile făcute de oameni. Biblia spune în Apocalipsa 17 că ei vor face aceasta. Ei se întorc prin faptul că se organizează și spun: "Noi suntem aceasta sau cealaltă". La început nu a fost așa. Nu s-a luat puterea din Biserică și sa fie dată unui episcop sau papă. Dumnezeu este în Biserica Sa și în mijlocul poporului Său și se face cunoscut peste tot prin și în mijlocul poporului Său.

Soția mea a făcut următoarea observație: "Nu suntem noi toți americani?" Eu am răspuns: "Nu, noi locuim aici, dar nu suntem americani, noi suntem creștini. Împărăția noastră este sus". Dacă viața noastră se trage de acolo, atunci noi ne

îndreptăm într-acolo. Viața noastră se trage dintr-un loc sfânt. Acolo lucrurile arată altfel. Se îmbracă altfel. Acolo sus femeile au părul lung și nu se fardează. Nu poartă pantaloni scurți, ele poartă rochii, îmbrăcăminte lungă au păr lung, etc. Natura de acolo de sus se reflectă prin noi. Bărbații nu fumează, nu mesteca, nu mint și nici nu fură. Duhul lor își are originea într-un loc sfânt. De aceea ei sunt sfinți și se recunosc ca frați. Așa este. Originea noastră este într-o anumită Împărăție. Noi avem un Împărat. El este Împăratul sfinților.

Cuvântul "sfânt" vine de la cuvântul "sfințit". Astfel, dacă cineva este sfințit, Hristos, Duhul Sfânt va lucra în inimă și-și va așeza Împărăția chiar în locul acela. Aceasta ar trebui să ne copleșească. Când un vas este sfințit prin Dumnezeu, Hristos Împăratul, Duhul Sfânt și El lucrează în noi, Împăratul își așează Împărăția. O, amin! Întreaga voastră ființă va fi condusă de Împăratul sfinților. O, Împărăția! Fiecare Împărăție de pe pământ va fi cutremurată de puterea atomică. Totuși Biblia spune: "Noi avem o Împărăție care nu se clatină". El este Împăratul neamurilor.

Fiți atenți la simbolurile din Biblie care se referă la Hristos aici pe pământ. Pe pământ El a fost Prooroc. Un prooroc are Cuvântul. Lui îi este dată înțelegerea dumnezeiască a Cuvântului. Cuvântul dumnezeiesc a fost scris. Proorocul are Duhul Sfânt în el. În Vechiul Testament, proorocii la care venea Cuvântul erau numiți "dumnezei" (Ioan 10 : 34). Isus a spus: *"Nu este scris în Legea voastră ... voi sunteți dumnezei. Dacă Scriptura i-a numit "dumnezei" pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, cum ziceți că hulesc Eu ... pentru că am zis sunt Fiul lui Dumnezeu?"*

Proorocii au fost numiți "dumnezei" pentru că au avut Cuvântul, acel "Așa vorbește Domnul". Nimic nu putea fi amestecat cu cuvântul adus de el. Domnul a spus: *"Dacă este un prooroc printre voi, Eu voi pune cuvintele Mele în gura lui. și dacă cineva nu ascultă de cuvintele Mele pe care le rostește el în Numele Meu, pe acela îl voi judeca Eu însumi"*. Dacă ceea ce spune un prooroc în Numele Domnului nu se împlinește, este un cuvânt pe care Domnul nu l-a vorbit; acel prooroc a vorbit din îndrăzneală. Să nu-l credeți. Prin aceasta să-l recunoașteți. **MĂRTURISIREA DUMNEZEIASCĂ TREBUIE SĂ SE POTRIVEASCĂ CU ACEASTĂ ULTIMĂ DESCOPERIRE CĂTRE BISERICĂ.** El este Dumnezeul cel Atotputernic.

Pe pământ El a fost un vultur, un prooroc. Un prooroc este asemănat cu un vultur. Un vultur este cea mai tare și mai copleșitoare pasăre care există. La cei mai mari vulturi deschiderea aripilor este de circa patru metri. El poate zbura foarte sus. Dacă o altă pasăre încearcă să-l urmeze, ea va fi descompusă. Penele i-ar fi smulse și ar cădea. De ce? Un vultur este construit într-un mod deosebit. Ce i-ar folosi lui dacă ar putea să zboare așa de sus, dar nu poate să vadă? Ce ar face

el acolo sus? Când voi spuneți că ochii unui uliu sunt buni, atunci ar trebui să vedeți mai întâi ochii unui vultur. Un uliu ar recunoaște probabil o găină, așa este. Dacă un uliu încearcă să urmeze un vultur atunci el moare. El se va sufoca. El nu poate sta în aceeași sferă cu un vultur. Și nici ochii lui nu sunt așa de pătrunzători ca să poată recunoaște depărtările.

De aceea Îi aseamnă Dumnezeu pe proorocii Săi cu vulturii. Un vultur se avântă în înălțimi și poate vedea în depărtare. Hristos a fost pe pământ un vultur. În moarte, el a fost Mielul. Acum El este Marele Preot. Așa este! Când El va reveni, va fi Împărat. Apoi El va fi și Leu. Amin. Leul din seminția lui Iuda. Amin. El este Vultur, Miel și Leu. El este Tată, Fiu și Duh Sfânt, Prooroc, Preot și Împărat ... "Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic". El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul - Dumnezeu veșnic.

Vreau să vă întreb ceva pe voi, dragi prieteni catolici. Voi învățați relația veșnică dintre Tată - Fiu, a lui Isus Hristos cu Dumnezeu. Cum puteți da o asemenea interpretare acestui Cuvânt? Eu sunt un om cu puțină școală, am terminat șapte clase și totuși vă spun: Un fiu trebuie să aibă un început. Cum poate el în același timp, să fie veșnic? Veșnicia nu are nici început și nici sfârșit. El are un început, cum ar putea El să fie un "Fiu veșnic"? Nu exista un Fiu veșnic. El este veșnicul Dumnezeu, nu veșnicul Fiu. El este cel Atotputernic, Jehova - Jireh, Jehova - Rapha, descoperit în trup. "In El a locuit trupește toată plinătatea dumnezeirii". Ați observat voi că de Rusalii, Stâlpul de Foc s-a împărțit peste credincioși? Limbi de foc s-au așezat pe fiecare din ei. Ce a făcut Dumnezeu prin aceasta? El s-a împărțit pe Sine Însuși în Biserica Sa, a venit asupra fiecăruia, părtași fiind atât bărbații cât și femeile.

Cum poate un om să spună: "Papa sau un episcop sunt cei sfinți". Cel sfânt este Hristos, Duhul sfânt în voi. Cum puteți spune că laicii nu au nici un cuvânt de spus în biserică? Fiecare din voi are ceva de făcut. Fiecare din voi are un mesaj pe care trebuie să-l aducă.

Duhul Sfânt s-a împărțit El însuși în zilele de Rusalii. *"În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine, că Eu sunt în voi și voi sunteți în Mine"*. În acele zile va veni Duhul Sfânt peste voi, va fi în voi și va lucra prin voi. Amin. Așa este. Voi nu aveți nevoie să ascultați de părerea unui preot sau episcop. Duhul Sfânt are dreptul să lucreze unde și prin cine vrea. El (Hristos) este Preotul nostru, Marele nostru Preot. El este Prooroc, Preot și Împărat.

Citim mai departe din Apocalipsa 1:8 : *"Și de la Isus Hristos, martorul credincios, cel întâi născut dintre cei morți, Domnul Împăraților pământului! A Lui care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său..."*.

Cuvântul „spălat” se trage din cuvântul grecesc "eliberat". Noi eram legați de pământ prin păcatele noastre. El ne-a eliberat. Noi nu puteam nici să vedem, nici

să auzim și nu aveam nici o idee despre Cer. Dar de când sângele lui a curs, s-a rupt legătura și noi am devenit liberi.

Eu am citit odată o poveste care se potrivește bine aici. Un țăran a prins odată o cioară și a legat-o de un par. El a spus : "Prin aceasta le voi învăța minte și pe celălalte". El a legat cu un șnur piciorul păsării. Biata pasăre a slăbit în așa hal că abia mai putea merge.

Așa stau lucrurile și cu unele organizații care îi leagă pe oameni și ei nu mai pot înainta. Ei spun: "Zilele minunilor au trecut". Voi sunteți legați! Așa este, dacă voi spuneți: "Nu există așa ceva ca Duhul Sfânt. El nu mai vorbește în limbi ca la început". El este Dumnezeu. *"El este același ieri, azi și în veci"* (Evrei 13:8). Locuind în toate epocile Bisericii. El este Dumnezeu și El trăiește în fiecare epocă a Bisericii. El va locui în fiecare epocă a Bisericii și El va locui în poporul Său pentru veșnicie. Noi purtăm deja în noi viața veșnică.

Denominațiunea 1-a legat pe săracul om prin : "Zilele minunilor au trecut, nu există vindecare dumnezeiască". Bietul de el șchioapătă încolo și încoace până când aproape nu va mai putea merge. În povestea cu cioara, într-o zi a venit un om bun și a spus: "Biata cioara îmi pare rău pentru tine" și a luat cuțitul și a tăiat șnurul. Celălalte ciori treceau pe acolo și spuneau: "Hei, tu, cioară bătrână, vino încoace. Noi zburăm spre sud, se apropie vremea rece". Știți voi ce s-a întâmplat? Cioara cea bătrână nu mai putea merge ca înainte. Ea tot spunea: "Eu nu pot. Nu este pentru zilele noastre ... Noi pur și simplu nu putem". Ea fusese legată atâta timp încât gândea că mai este legată.

Așa stau lucrurile cu mulți oameni. Ei sunt legați prin crezuri și denominațiuni. Totul a început cu biserica-mamă, curva, și s-a tot spus: "Isus Hristos nu este același; El nu vindecă și nici nu botează cu Duhul Sfânt". Voi ați fost legați atât de mult timp, încât credeți că mai sunteți legați. Isus Hristos, în bunătatea Lui și-a vărsat sângele ca să ne elibereze și să ne curețe de păcatele noastre. Ce este păcatul? Va întreb pe toți: ce este păcatul? Păcatul este necredința! *"Cine nu crede va fi osândit"*. Numai păcatul vostru, necredința vă ține departe de libertate. Dumnezeu vă eliberează de necredință dar voi sunteți așa de legați de crezurile voastre încât nu mai credeți că ați fost eliberați. Voi flămânziți și șchiopătați încoace și-ncolo și spuneți: "Eu sunt prezbiterian. Eu sunt baptist. Eu aparțin de "Biserica lui Hristos". Zilele minunilor au trecut".

Tu, sărman suflet flămând, de ce nu te înalți tu? De ce nu te îndepărtezi de necredință și să crezi fiecare avertizare? Înalță-te spre Soarele neprihănirii care are vindecarea sub aripile Sale. Amin. Asta este, frați și surori. O, cel eliberat de Fiul este cu adevărat liber.

"Dar predicatorul meu spune ...". Ascultă ce spune Biblia. Voi sunteți liberi, voi sunteți eliberați. "Biserica mea ..." Dezlegați-vă! El ne-a curățat și ne-a eliberat,

dezlegându-ne de denomiinațiunile noastre prin propriul Său sânge. El ne-a eliberat că noi să putem gândi liber, să putem acționa și vorbi liber. "O, eu mă voi întoarce la predicatorul meu și-i voi spune că eu trebuie să mă las botezat încă o dată, el va ..." Voi sunteți liberi. Aceasta este o descoperire, voi o știți. Voi sunteți eliberați. Dacă sunteți stropiți în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, atunci pentru voi există o posibilitate să fiți botezați corect. Aici este un bazin cu apă pregătit în acest scop. Vedeți, altfel nu este corect. Voi nu mai sunteți legați. Voi sunteți liberi. Poate încă nu ați recunoscut-o. Lăsați-mă să vă spun în dimineața aceasta ce zice Scriptura: *"El a dezlegat legătura păcatului și a necredinței pentru ca noi să primim descoperirea lui Isus Hristos"*. Mergeți liberi! Eliberați-vă, nu mai luați cuvântul unei biserici, ci Cuvântul lui Dumnezeu. Aici este descoperirea care ne arată cine este El. "Întotdeauna am crezut că Dumnezeu Tatăl este un bătrân cu barba lungă și păr alb, că Fiul este un bărbat de vârstă mijlocie și că Duhul Sfânt este aducător de noroc", spunea cineva. Fraților, acesta este păgânism. Chiar în prima porunca citim: *"Ascultă Israele! Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, singurul Dumnezeu"*. El este Un Dumnezeu, nu trei Dumnezei. El s-a descoperit în trei manifestări, slujind pentru trei scopuri. El este PROOROC, PREOT și Împărat. El este Vultur, Miel și Leu. El este Crinul din vale, Trandafirul din Saron, Luceafărul strălucitor de dimineață. El este Rădăcina și Vlăstarul lui David. El este de la "A" până la "Z". El este Tată, Fiu și Duh Sfânt. El este toate acestea, totuși Unul singur. El este un singur Dumnezeu. Acestea sunt titlurile Lui , care ni-L descriu pe El, dar există numai un Dumnezeu.

Niciodată nu s-a botezat cineva, în Biblie sau în istoria Bisericii, în Numele "Tată, Fiu și Duh Sfânt", până la începutul bisericii catolice. Dacă puteți arăta așa ceva, atunci vă rog veniți aici și prezentați-o. Atunci voi ieși din clădire și voi declara că sunt un fățarnic și că i-am învățat greșit pe oameni. Tu, păstorule, care ești aici și auzi aceste lucruri, ești obligat s-o faci sau să încetezi să mai înveți greșit pe oameni.

Dacă luați Sfânta Scriptură veți vedea că nimeni niciodată, nu a fost botezat în titlurile Tată, Fiu, Duh Sfânt. Aceasta duce la trei dumnezei, care se potrivesc în ceremoniile păgâne . Catholicismul în lume nu este altceva decât o formă păgână a creștinismului. Din această Biserică au ieșit Martin Luther, John Wesley, baptiștii, prezbiterienii, etc.

Dar în zilele de pe urmă a fost deschisă o ușă către adevăr, o ușă către "Așa spune Scriptura!" și un prooroc mare trebuie să fie pe pământ în zilele din urmă - noi credem că el vine și Domnul își va avea Biserica Sa. Noi vom vedea acest lucru.

Gândiți-vă la aceasta! Este descoperirea din care nu se poate scoate nimic. Ce somație! Găsiți numai o persoană sau un pasaj din Scriptură în care cineva să fi

fost botezat în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Dovediți-mi din Scriptură dacă s-a stropit pentru iertarea păcatelor. Nu s-a făcut niciodată așa ceva! Și fiecare persoană, indiferent cum a fost botezată, trebuie să se boteze încă o dată în Numele Domnului Isus Hristos ca să primească Duhul Sfânt.

În Fapte cap. 19 citim: "Pavel a venit în Efes și a găsit câțiva ucenici". El a spus "ucenici". Ei aveau o adunare copleșitoare. Ei urmau pe un om numit Apolo, un avocat pocăit, care era un urmaș al lui Ioan Botezătorul. El era un baptist și dovedea cu Scriptura că Isus era Hristosul. Aquila și Priscila îl cunoșteau bine pe Pavel și i-au spus despre acest bărbat. Ei s-au dus să-l asculte. El vorbea foarte bine, totul era frumos, totuși: "Ați primit voi Duhul Sfânt după ce ați crezut?"

Care este situația voastră, bapțiștilor, care credeți că ați primit Duhul Sfânt atunci când ați crezut? Pavel a spus: "Ați primit voi Duhul Sfânt după ce ați crezut?" Cineva mi-a spus: "Nu este scris în felul acesta". Eu stau împotriva acestui lucru. Am aici două versiuni, una în limba greacă și alta în limba ebraică. În felul acesta o spune și Biblia grecească și cea ebraică și cea aramaică: "Ați primit voi Duhul Sfânt după ce ați crezut?"

Ucenicii lui Ioan au răspuns: "Nu, noi nici nu am auzit că s-a dat vreun Duh Sfânt". Pavel a continuat: "Dar cu ce botez ați fost botezați?" Ei au răspuns: "Noi am fost botezați de același om care L-a botezat și pe Domnul Isus Hristos. Noi am fost botezați cu botezul lui Ioan". Poate au fost botezați în același râu. Pavel le-a spus: "Asta nu ajunge. Ioan a botezat cu botezul pocăinței, nu pentru iertarea păcatelor". Unii dintre cei de la Jesus Only (numai Isus) botează spre mântuire și aceasta este greșit. Apa nu-l mântuie pe un om. Sângele lui Hristos, pocăința, nu un botez spre înnoire. Înnoirea vine prin Duhul. **BOTEZUL ESTE EXPRIMAREA EXTERIOARĂ CĂ LUCRAREA INTERIOARĂ DE ÎNNOIRE S-A FĂCUT.**

Deci, Pavel le-a spus: "Ioan a botezat cu botezul pocăinței și a poruncit poporului să creadă în Acela, Mielul de jertfă care trebuia să vină, Domnul Isus Hristos". Când ei au auzit aceste lucruri, s-au lăsat botezați din nou în Numele lui Isus Hristos ... și când Pavel și-a pus mâinile peste ei, aceștia au primit Duhul Sfânt, au vorbit în alte limbi și au proorocit.

Eu vă întreb dacă nu aceasta este Scriptura. Arătați-mi dacă cineva a fost botezat în Noul Testament altfel decât în Numele Domnului Isus Hristos. Dovediți-mi-o!

Agab și mulți alții până înspre Conciliul de la Niceea, toți au fost botezați în Numele lui Isus Hristos. Misionarii au pregătit ogorul în Numele lui Isus Hristos.

Dar la Conciliul de la Niceea au fost făcuți trei dumnezei. Ei l-au pus pe Pavel în locul lui Jupiter, au pus-o pe Maria în locul zeiței Venus. Ei au tot felul de zei și

sfinți și au și un botez trinitar cu care i-au hrănit și pe protestanți. Ei mai înghit și astăzi acest lucru. (Dar lumina din timpul serii a venit. Proorocul Zaharia a spus: "Spre seară se va arăta lumina". Credeți? Petru a spus în ziua de Rusalii, stă scris în Fapte 2:36 : "Să știe bine dar, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus, pe care L-ați răstignit voi"

Cu puțin timp în urmă am vorbit cu un iudeu, aici, în "Casa lui David". El a zis: "Voi păgânilor, nu puteți să-L tăiați pe Dumnezeu în trei și să-L dați unui iudeu. Noi știm mai bine". Eu am răspuns: "Așa este, rabi. Noi nu-L împărțim pe Dumnezeu în trei. Îi crezi tu pe prooroci?" El a răspuns: Sigur!" Eu am spus: "Crezi tu Isaia 9:6?" El a zis: "Da!" Am spus mai departe: "Despre cine vorbea proorocul?" El a spus "Despre Mesia". Eu l-am întrebat: "In ce legătură va fi Mesia cu Dumnezeu?" El a continuat: "El va fi Dumnezeu. Eu am spus: "Așa este". Amin. Vedeți, voi nu-L puteți tăia în trei părți. Dacă voi mergeți misionari în Israel (cred că unul este aici astă seară), nu încercați să vă apropiați de un iudeu cu titlurile Tată, Fiu și Duh Sfânt. El vă va spune rapid de unde vin acestea: de la Conciliul de la Niceea. El nu va asculta așa ceva. Foarte bine puteți să mărturisiți că Dumnezeu a devenit trup în statura omenească și a trăit printre noi ca să ne sfințească. Când El a plecat dintre noi, El a făgăduit să vină El Însuși sub forma Duhului Sfânt în noi. Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt sunt una și aceeași persoană.

În cartea neamului lui Isus Hristos, în Matei cap. 1, scrie: "*Avraam a născut pe Isaac, Isaac a născut pe Iacov ...*". Apoi la vers. 18 scrie: "*Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Dumnezeu Tatăl*". Așa scrie? De la cine a rămas însărcinată? "*De la Duhul Sfânt.*" Dar noi știm că Dumnezeu a fost Tatăl Lui. Astfel este Dumnezeu Tatăl și Duhul Sfânt același Duh, altfel El ar avea doi tați.

Citim mai departe : "*Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit și nu voia s-o facă de rușine în fața lumii; de aceea și-a pus în gând s-o lase pe ascuns. Dar pe când se gândea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului și i-a zis: "Iosife, fiul lui David, nu te teme s-o iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la ... (Dumnezeul Tatăl?) ... Duhul Sfânt." - Matei 1 : 19,20.* Atunci, cine a fost Tatăl lui Isus Hristos? Duhul Sfânt. Cine locuiește în voi? Acela care este și Dumnezeu Tatăl. Așa este ? Sigur. "*Ea va naște un Fiu și-I vei pune Numele ISUS ...*" - Matei 1:21a. Dacă voi spuneți : acesta este Dumnezeu Tatăl, acesta este Dumnezeu Duhul sfânt și acesta este Fiul, atunci avem trei dumnezei.

Biblia nu spune așa ceva. Dumnezeu Tatăl și Duhul sfânt trebuie să fie același, altfel Isus ar avea doi tați... El nu poate avea doi tați, știm asta. "... Ea va naște un

Fiu și-I vei pune Numele ISUS , pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale. Toate acestea s-au întâmplat ca să se împlinescă ce vestise Domnul prin proorocul care zice: "Iată fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-I vor pune numele EMANUEL, care tâlmăcit înseamnă : "Dumnezeu este cu noi" – Matei 1:21-23.

Acestea sunt scrise în cap. 1 din Matei. În Matei 28:19 Isus a spus: "... botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt". Care este Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt? Este Isus Hristos, desigur.

Dacă citiți o poveste, la sfârșit stă scris: "Ion și Maria au trăit fericiți până la adânci bătrâneți". Dar cine sunt Ion și Maria? Mergeți înapoi la începutul poveștii și aflați. Dacă Tată, Fiu și Duh Sfânt nu sunt nume, care este atunci Numele? Mergeți înapoi la începutul povestirii și aflați despre cine a vorbit Isus în Matei 28 : 19. Petru a spus în ziua de Rusalii: "Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre". El avea descoperirea.

Ioan, de asemenea, a avut descoperirea. Isus este descoperirea. El se prezintă aici, în Scriptură: "Eu sunt Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine, Cel Atotputernic".

Mai departe în Apocalipsa 1 : 6 scrie: "*... și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin*". Vedeți descoperirea? Cum a fost făcută cunoscut? Oamenii au încercat totul ca să afle cine este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Ei au făcut din unul, trei. Nu vă smulgeți părul din cap, priviți doar în sus, pentru că descoperirea vine de sus. El o va descoperi. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt nu sunt trei persoane, ci trei slujbe, descoperiri în care Dumnezeu s-a făcut cunoscut.

Înainte ca El să se coboare printre oameni, a fost Duh. După aceea, El și-a creat un trup în care a locuit, că să-Și poată da propriul Său sânge. Nu un trup apărut prin relație sexuală, așa cum a fost în grădina Eden, ci un trup creat. Și prin acest trup născut dintr-o fecioară, El Și-a dat propriul Său sânge ca să ne sfințească și să ne elibereze de păcatul necredinței pentru a putea crede în El. Apoi, când noi credem, Îl primim în inima noastră și acesta este Dumnezeu în noi. Dumnezeu: Tată, Fiu și Duh Sfânt. Înțelegeți exact cum este El Prooroc, Preot și Împărat. Este același lucru. În Apocalipsa 1:7 este făcut anunțul: "Iată că El vine pe nor. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui".

Cum vine El? "Pe nori". Ce fel de nori? Nori de slavă. Nu pe nori de ploaie sau furtună, ci pe nori de slavă. Observați în ce fel de nori a fost învăluit El atunci când Petru L-a văzut pe muntele schimbării la față. Un nor L-a acoperit și hainele lui au strălucit. El a fost învelit în norul puterii lui Dumnezeu. O, noi vom ajunge

la acest lucru când vom studia epocile Bisericii. Vă spun, mă copleșește gândul că El va reveni. Eu recunosc ziua în care trăim. În afara revenirii Lui nu mai există nici o nădejde. "Și orice ochi Îl va vedea...". Aici nu este vorba de răpire, ci venirea Sa în Împărăția de 1000 de ani. "...și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci".

Ne vom întoarce la Zaharia 12. Am vrea să citim cu rugăciune din Zaharia 12, începând cu vers. 9 : *"În ziua aceea voi căuta să nimicesc toate neamurile care vor veni împotriva Ierusalimului. Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns ..."*

Zaharia a proorocit cu 487 de ani înainte de venirea lui Hristos. Când se întoarce Evanghelia la evrei? Când timpul neamurilor este încheiat, Evanghelia este gata să treacă la evrei. O, dacă aș putea să vă spun ce este pe cale să se întâmple chiar în aceste zile! Noi o vom cerceta când vom vorbi de epocile Bisericii. Acest lucru mareț care este pe cale să se întâmple se referă la Apocalipsa 11 și la cei doi prooroci. Moise și Ilie, care se vor întoarce la evrei. Totul este pregătit și se va desfășura în conformitate cu rânduiala dumnezeiască. Așa cum iudeii au adus vestea bună neamurilor, tot așa le va fi adusă înapoi iudeilor. Și răpirea va avea loc!

Țineți minte, aceasta se întâmplă după necazul cel mare. Biserica - mireasă nu trece prin necazul cel mare. Știm, căci așa spune Scriptura. Acum, ce va turna El peste casa lui Israel? Același Duh Sfânt se pogoară peste iudei după ce Biserica dintre neamuri este răpită.

Citim mai departe din Zaharia 12 : *"...Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu și-L vor plânge amarnic cum plânge cineva pe un întâi născut. În ziua aceea va fi jale mare în Ierusalim, ca jalea din Hadadrimon în valea Maghidonului. Țara se va jeli, fiecare familie deosebit: familia casei lui David deosebit și femeile deosebit... familia casei lui Natan deosebit... toate celelalte familii, fiecare familie deosebit"*.

Ce se va întâmpla în acel timp? Ei Îl vor recunoaște când El va veni pe nor, în slavă. Apoi iudeii care L-au străpuns Îl vor recunoaște. Într-un verset (Zaharia 13:6) este scris că-L vor întreba: *"De unde vin aceste răni pe care le ai?" El le va spune: "În casa celor ce Mă iubeau le-am primit"*.

Nu va fi în timp de jale numai pentru iudeii care L-au respins ca Mesiah, ci și pentru cei dintre neamuri care L-au respins ca Mesiah al lor, al timpului în care au trăit. Ei vor plânge și se vor jeli. Fecioarele neînțelepte se vor boci. Aceasta este biserica ce nu și-a umplut candelarele cu ulei.

Noi știm că au fost zece fecioare. Toți omeni buni, dar numai cinci dintre ele și-au umplut candelilele cu ulei. Celelalte cinci au rămas afară unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Biblia spune că ele vor plânge cu inima frântă.

Vă voi da un text din Geneza 45, dacă vreți să-l notați. Noi vom citi pentru a vedea preumbrirea lucrurilor care se vor întâmpla în acele zile. Apoi le punem pe amândouă împreună. *"Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce îl înconjurau. Și a strigat: "Scoateți afară pe toată lumea". Și n-a mai rămas nimeni cu Iosif când s-a făcut cunoscut fraților săi. A izbucnit într-un plâns așa de tare, că l-au auzit Egiptenii și casa lui Faraon. Iosif a zis fraților săi: "Eu sunt Iosif! Mai trăiește Tatăl meu?" Dar frații lui nu i-au putut răspunde, așa de încremeniți rămăseseră înaintea lui. Iosif a zis fraților săi: "Apropiați-vă de mine". Și ei s-au apropiat. El a zis: "Eu sunt fratele vostru, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt. Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră. Iată sunt doi ani de când băntuie foamea în țară; și încă cinci ani nu va fi nici arătură, nici seceriș. Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă rămână sămânța vie în țară și ca să vă păstreze viața printr-o mare izbăvire".*

Permiteți-mi să asemăn aceasta cu Zaharia 12. Noi am studiat această preumbrire. Dacă se învață în tablouri, trebuie ca acestea să corespundă. Când Iosif s-a născut, el a fost urât de frații lui. Acum vreau să vă arăt că Iosif reprezintă Biserica umplută cu Duhul Sfânt. Iosif a fost urât de frații lui pentru că era duhovnicesc. El nu putea face nimic împotriva faptului că avea viziuni, vise și primea tălmăcirea acestora. Era în el, de aceea s-a descoperit prin el.

Frații lui l-au urât fără temei, dar Tatăl lui l-a iubit, căci era un prooroc. Vedeti acum cum este cu Isus? Dumnezeu L-a iubit, dar frații Săi, fariseii și saducheii L-au urât pentru că El putea vindeca bolnavii și putea spune dinainte lucruri care urmau să se întâmple.

Ce i-au făcut frații săi lui Iosif? Ei au zis despre el că ar fi murit. L-au aruncat într-o groapă și i-au luat haina sa țesută din șapte culori, pe care i-o dăduse Tatăl său.

Un curcubeu are șapte culori. Curcubeul este simbolul unui legământ. Și legământul lui Dumnezeu era peste Iosif. Un curcubeu s-a văzut când Domnul S-a arătat ca o piatră de safir în Ezechiel cap. 1.

Ei i-au stropit haina cu sânge și au adus-o la Tatăl său, pentru a-l face să creadă că a murit. Dar el a fost scos din groapă și dus în Egipt, sub ocrotirea unui înalt slujitor al lui Faraon. Când lucruri rele s-au abătut asupra lui și a fost aruncat în închisoare, chiar și acolo a proorocit, spunând mai dinainte soarta celor doi oameni, paharnicul și pitarul Împăratului. Amândoi au avut câte un vis și Iosif le-a dat tălmăcirea exactă.

Apoi el a fost ridicat la dreapta lui Faraon. Nici un om nu putea veni la Faraon decât prin Iosif. Când Isus a fost dat jos de pe cruce, El a fost ridicat în slavă și stă la dreapta lui Dumnezeu. *"Nimeni nu poate veni la Tatăl decât prin Mine"* a spus Isus. Nu prin "Ave Maria", nu prin sfinți mijlocitori, ci prin Isus Hristos, singurul mijlocitor între Dumnezeu și oameni, acel trup scump în care Dumnezeu a locuit în mijlocul nostru, purtând Numele lui Dumnezeu. În ființa Lui umană El a purtat Numele lui Dumnezeu.

Fiți atenți un moment! Eu nu pot să mă îndepărtz de această temă. Se pare că este cineva aici care nu înțelege aceasta. Duhul Sfânt m-a prevenit asupra acestui lucru. Când Dumnezeu a văzut că fiul Său, Adam, a căzut în păcat, a trimis El un Înger? A trimis El vreun fiu? A trimis El pe altcineva? Nu, a venit El însuși pentru a-L răscumpăra pe fiul Său pierdut. Aleluiah!!

Dumnezeu n-a încredințat această misiune nimănui, ci a venit El Însuși. Dumnezeu a devenit trup și a locuit printre noi. El însuși a răscumpărat omul. Biblia spune că noi suntem mântuiți prin sângele lui Dumnezeu (Fapte 20: 28) . Dumnezeu cel nemuritor a devenit muritor ca să poarte păcatele noastre. El însuși a devenit Mielul ce a intrat în slavă și a mers dincolo de perdea, prezentând propriul Său sânge înaintea Sa.

Iosif a fost scos din închisoare și așezat la dreapta lui Faraon ca mijlocitor. Totul a înflorit în zilele lui Iosif. Când Isus va reveni pustia va înflori ca un trandafir. El aduce cu Sine prosperitatea așa cum a fost cu Iosif.

Când Iosif era în casa lui Potifar, totul mergea bine. Apoi a fost aruncat în închisoare și chiar și acolo a dus-o bine. Când a fost așezat la dreapta lui Faraon, întreg Egiptul a prosperat. Mai mult decât restul lumii! Când Isus se va întoarce, va fi bunăstare și înflorire. Pustia va înflori și va fi hrană de ajuns. Fiecare va sta sub smochinul Său și se va bucura în prezența Lui, atunci când El va fi Împărat.

El a fost Fiul omului: Prooroc. Amin! El a fost Fiul omului, Mielul de jertfă, Preot. El este Fiul omului. Ca Împărat, El este fiul lui David, stând pe tronul slavei Sale. **EL ESTE DUMNEZEU DESCOPERIT CA OM.** El s-a coborât, a devenit om, ca să ia păcatele lumii. El a devenit om fiind Prooroc. El a devenit om fiind Preot. El a devenit om și va fi Împărat, Împărat al cerului, Împărat al sfinților, Veșnicul Împărat. El a fost întotdeauna Împărat, va fi întotdeauna Împărat, este veșnicul Împărat!

Ați observat, când Iosif pleca pe străzi, se suna din trâmbiță înaintea lui și se striga: "Plecați-vă genunchii, vine Iosif!" Orice ar fi făcut cineva, când suna trâmbița el trebuia să-și plece genunchii. Dacă cineva voia să-și scoată banii din buzunar trebuia să se oprească și să-și plece genunchii. Trâmbița suna când trecea Iosif.

Într-una din aceste zile, oricând, totul va sta liniștit, chiar și timpul. Trâmbița lui Dumnezeu va suna, morții în Hristos vor învia în dimineața aceea minunată. Totul se va pleca: "Fiecare genunchi se va pleca și orice limbă va mărturisii pe Hristos ca Domn". Unii o fac acum și își recunosc păcatele, ale altora vor fi descoperite atunci.

Fiți atenți la asemănare. Iosif s-a căsătorit cu o egipteancă și a avut doi fii, pe Manase și pe Efraim. Ați observat, când Iacov a început să-i binecuvânteze pe Manase și Efraim, el a așezat la dreapta pe Efraim și la stânga pe Manase. Binecuvântarea mâinii drepte era hotărâtă pentru cel mai în vârstă. Dar când a început să se roage mâinile lui au fost încrucișate, el dând binecuvântarea celui mai tânăr în locul celui din dreapta lui. Atunci Iosif a spus: "Nu este bine tată. Tu ai binecuvântat pe Manase în loc să-l binecuvântezi pe Efraim". El a răspuns: "Dumnezeu mi-a încrucișat mâinile". De la iudeii din vechime-cei aleși de Dumnezeu- a venit binecuvântarea prin cruce peste Mireasa dintre neamuri. Ei au respins crucea, de aceea și-a luat El o Mireasă dintre neamuri. Iosif a fost rănit de frații lui și apoi nu l-au mai văzut mult timp. La fel evreii, de mulți ani sunt lipsiți de părtășia cu El.

Ne întoarcem la Zaharia, la locul unde ei plâng și se bocesc, fiecare seminție, și fiecare familie pentru sine. Ei se vor întreba unii pe alții: "Cum am putut noi să facem una ca asta?" Și-L vor întreba: "De unde vin rănilile pe care le ai pe mâinile Tale?", chiar aceia care L-au străpuns. El va veni pe nor și ei Îl vor vedea, chiar și aceia care L-au străpuns. Ei vor plânge, se vor boci și nu vor ști ce să facă.

Voi știți, când Iosif i-a văzut pe frații lui, s-a prefăcut a nu ști evreiește și a chemat traducător. El a vrut să-i încerce și să afle mai multe despre ei. Dar într-o zi l-au adus pe fratele lui mai mic, pe Beniamin. Ați observat că inima lui Iosif ardea după Beniamin? După ce arde inima lui Hristos, astăzi, El, Iosiful nostru? După

acea biserică tânără care este strânsă în acea țară îndepărtată, care păzește poruncile lui Dumnezeu, un popor născut deodată, adunat în Palestina și reșezat în starea de odinioară. Israelul, cu steaua în șase colțuri a lui David pe cel mai vechi steag din lume, este o națiune născută în ultimii ani.

O, când l-a văzut Iosif pe tânărul Beniamin! Evreii din toate semințiile s-au întors în Israel și din ei vor fi luați cei 144.000 care Îl vor primi pe Hristos. Ei vor spune când Îl vor vedea venind: "Iată, acesta este Dumnezeul nostru pe care l-am așteptat. Apoi îl vor vedea cei ce L-au străpuns și vor zice: "De unde ai aceste răni?" El le va răspunde: "În casa prietenilor Mei le-am primit". Atunci se va boci fiecare familie când II vor vedea pe Cel pe care L-au străpuns. Care va fi mesajul Lui? Urmăriți ce a spus Iosif fraților Săi.

Când Iosif i-a întâlnit pe frații lui, reprezentând cele zece seminții, i-a privit pe toți, știind că sunt frații lui. Dar când l-a văzut pe tânărul Beniamin, i s-au umplut ochii de lacrimi, căci știa că este fratele lui bun. El a strigat: "Să iasă toți afară!" Unde erau soția și copiii lui? Ei erau în palat.

Unde merge Mireasa dintre neamuri după răpire? În palat. Aleluia! Prin răpire Mireasa va fi luată de pe pământ. Când El se întoarce pentru a se face cunoscut fraților Săi, cei care L-au refuzat și L-au străpuns, ... Mireasa Sa, iubita Sa, însoțitoarea Sa dedicată de Dumnezeu, se găsește în Templu.

Când frații săi l-au văzut, nu l-au recunoscut. Ei au văzut acest mare conducător și vorbeau între ei despre el și despre lucrurile pe care ei le făcuseră ... Ruben a zis: "Nu ar fi trebuit să-l omorâm pe fratele nostru. Acum primim răsplata pentru ce am făcut". Iosif stătea acolo și-i asculta, ei neștiind că el îi înțelege.

Unii spun: "Vorbirea în limbi nu se poate înțelege ". Dar El știe totul. Cu siguranță. Epoca neamurilor a început cu vorbirea în limbi și tălmăcirea, în acel prim imperiu al capului de aur, înainte că el să cadă. Ce a încheiat în acel prim imperiu? Un scris de mână pe perete într-o limbă necunoscută și un bărbat care a putut da tălmăcirea și să spună ce înseamnă. Epoca Bisericii dintre neamuri a început și se va sfârși în același fel. Amin.

Iosif îi privea și ei credeau că el nu-i înțelege. Ei spuneau : "Vedeți ce am făcut?" El a văzut că lor le pare rău de ceea ce au făcut.

Acum El vede că ei regretă că l-au respins. Domnul este pe cale să ia Mireasa în slavă, s-o ducă de pe acest pământ. Apoi El se întoarce și toate semințiile de pe pământ se vor boci.

Ce au făcut frații lui Iosif? Ruben și toți ceilalți au început să plângă și să spună: "El este. Acum el ne va răsplăti pentru ce-am făcut și ne va omorî. Noi știm ce ne așteaptă, căci acesta este Iosif care a fost atâta vreme departe de noi. El este Iosif, fratele nostru. Acum s-a isprăvit cu noi!" Iosif le-a spus: "Nu vă îngrijorați. Dumnezeu a permis aceasta ca să vi se păstreze viața".

Ce a făcut Dumnezeu? De ce L-au respins evreii pe Isus? Ca oamenii dintre neamuri să fie chemați afară spre slava Numelui Său. Dumnezeu a făcut aceasta ca să păstreze viața Bisericii - Mireasă dintre neamuri.

Toți cei ce l-au respins se vor boci. Ei se vor ascunde în peșteri și în stânci. Toate semințiile pământului se vor boci din cauza Lui. Fiecare familie se va boci pentru sine și va zice: "Ce-am făcut? Cum de am ajuns să-L respingem? Iată-L acum. Acesta este Dumnezeul pe care L-am așteptat. Și iată-L acum cu semnele cuielor în mâna Sa, pe care noi l-am făcut!"

Exact același lucru l-au spus și frații lui Iosif când el s-a făcut cunoscut: "Acesta este Iosif pe care noi l-am vândut". El le-a spus: "Eu sunt fratele vostru pe care voi l-ați vândut egiptenilor". Ei s-au speriat de moarte și și-au spus unul altuia: "Ce să facem?" El le-a spus: Nu vă îngrijorați pentru că Dumnezeu a făcut aceasta, trimițându-mă înaintea voastră".

Dumnezeu i-a creat pe toți oamenii: albi, negri, mulatrii, galbeni. El a făcut neamurile, El i-a făcut pe evrei. El i-a făcut pe toți spre slava Sa. Evreii au trebuit să fie respinși pentru ca El să-și ia o Mireasă dintre neamuri. Aceasta este Biserica de la Rusalii, spălată în sângele Mielului, umplută cu puterea învierii, care se va ridica prin Răpire (într-o clipă, clipeală din ochi) pentru a fi în prezența lui Isus.

Apoi se întoarce El și se face cunoscut fraților Săi.

După ce am citit Apocalipsa 1:1, *iată ce spune El în Apocalipsa 1: 8 când face aceasta mare afirmație: „Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, zice Domnul Dumnezeu ...”*

Petru spune în Fapte 2:36: "*Să știe bine dar toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi*". În Ioan 14:8, Filip a spus: "*Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns*". Isus le-a răspuns: "*De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe. Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, arată-ne pe Tatăl? Eu și Tatăl una suntem*".

O doamnă mi-a spus odată: "O clipă, frate Branham. Tu și soția ta sunteți una, de asemenea". Am spus: "Dar nu în același fel". Ea a întrebat: "Dar în ce fel?" Am spus: "Mă vezi pe mine?" Ea a zis: "Da". Am spus: "O vedeți și pe soția mea?" Ea a răspuns: "Nu". Am spus: "Atunci este altceva decât ceea ce a spus El: "Cine mă vede pe Mine, vede pe Tatăl". Aceasta i-a fost de ajuns.

În 1 Ioan 5 : 7, 8 este scris prin același om care a primit și a scris Apocalipsa: "*Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul (care este Fiul) și Duhul Sfânt: și acești trei una sunt. Și trei sunt care mărturisesc pe pământ; și acești trei sunt una în mărturisirea lor (nu sunt una, ci doar una în mărturisirea lor)*".

Tu nu-L poți avea pe Tatăl fără să-L ai pe Fiul. Tu nu-L poți avea pe Tatăl sau pe Fiul fără să ai Duhul Sfânt. Și apa și sângele și Duhul sunt elementele-simbol prin care ajungem în trupul Său. Ce se întâmplă la nașterea unui copil: mai înainte se rupe apa, apoi vine sângele și la urma vine Duhul - copilul trage aer în piept și începe să răsufle. '

Apa, sângele și Duhul sunt elemente ale nașterii naturale și de asemenea ale nașterii duhovnicești. Botezul în apa Cuvântului, neprihănirea prin credința în Isus Hristos și botezul în apă în Numele Domnului Isus Hristos- aceasta este apa. Ce urmează? Sfințirea, curățirea - acesta este Sângele.

Aici v-ați oprit voi, nazarinilor. Vasul care este sfințit este gata să fie pus în slujbă, dar nu este în slujbă. Este scris: "Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați" Matei 5:6. Vasul a fost sfințit, este adevărat, dar nu este încă întrebuițat. Este ca în pilda cu fecioarele. Cuvântul fecioara înseamnă "curat, sfânt, neamestecat, neatins". Cinci dintre ele aveau ulei, cinci nu aveau; cinci nu erau umplute, cinci rămăseseră în starea de sfințire. „Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?” Voi, bapțiști, prezbiterieni? "Nu știm să se fi dat un Duh Sfânt". "Atunci, cu ce botez ați fost botezați?" După ce Pavel și-a pus mâinile peste ei, acești oameni care erau sfințiți au fost umpluți cu Duhul Sfânt.

Apa, Sângele și Duhul. Isus a venit să curățească Biserica Sa prin sângele Lui și s-o sfințească pentru ca El să poată locui în ea. El Și-a dat propriul Său sânge dumnezeiesc ca să ne curețe de nașterea firească și să facă din noi un vas sfânt în care El să poată locui.

"Peste puțină vreme nu Mă veți mai vedea; apoi Mă veți vedea pentru că Eu (Eu, pronume personal) voi fi cu voi, chiar în voi până la sfârșitul veacului". Amin. "Pe tot acest drum Eu voi fi cu voi și în voi. Lucrările pe care le fac, le veți face și voi. Aceste semne vor urma pe cei ce cred". Dumnezeu în Biserică. Dumnezeirea: trei mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul, Duhul sfânt - acești trei sunt Unul.

Voi puteți fi mântuiți fără să fiți sfințiți. Voi puteți fi sfințiți fără să aveți Duhul Sfânt, fără să fi fost umpluți cu Duhul Sfânt. Poți fi sfințit fără să fi primit Duhul Sfânt. Inima este curățită, sfințită, fără a fi umplută cu altceva. Despre aceasta este scris: "Duhul necurat când iese din om, umblă prin locuri fără apă. Apoi el se întoarce și o găsește curată și împodobită. El intră înăuntru și starea acelu om se face de șapte ori mai rea ca la început".

Aceasta s-a întâmplat cu voi, pelerini ai neprihănirii, nazarineni și alții. Voi ați primit sfințirea. Dar când s-a pogorât Duhul Sfânt cu vorbirea în limbi, cu semne și minuni, voi ați numit totul ca venind de la cel rău. Cu aceasta ați păcătuit împotriva Duhului Sfânt, atribuind lucrarea lui Dumnezeu, celui rău. Vedeți starea în care a ajuns biserica voastră? Ieșiți afară! A sosit ora când este expusă descoperirea lui Isus Hristos, Dumnezeu este descoperit în puterea Duhului Sfânt. Amin. Ziua răscumpărării noastre este aproape.

Despre dumnezeirea Lui citim în 1Timotei 3: 16: "Și fără îndoială mare este taina evlaviei ... "Dumnezeu a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă".

O, am putea continua cu multe texte! Dar unde ne aflăm acum? La sfârșitul vers. 8 din Apocalipsa 1. Deseară vom începe cu vers. 9, cu "Viziunea din Patmos". O, lucruri mari sunt pregătite pentru noi. Îi iubiiți? Să cântăm:

Îl iubesc, Îl iubesc / Că-ntâi El m-a iubit și pentru mine a murit / Pe Golgota.

Îl iubiți cu adevărat? Vi s-a descoperit Dumnezeu în mod personal? Vi s-a descoperit că El este Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, Dumnezeu descoperit în trup omenesc pentru a lua păcatele? El se descoperă în Biserică în aceste zile de pe urmă și se lasă să fie cunoscut.

Fiți atenți la lucrările care se petrec în Biserică. Urmăriți să vedeți la sfârșitul acestor mesaje dacă nu spune Biblia că aceste lucrări se vor petrece. Exact. Pentru fiecare epocă a Bisericii.

Este prorocit ce a făcut Luther, ce a făcut Wesley și cum denomiinațiunea penticostală va ajunge în starea căldică din epoca Laodicea. Dar în mijlocul tuturor acestor lucruri, El își trage afară poporul Său. Noi suntem la sfârșit. O, cât sunt de fericit! Lumea a ajuns într-un haos. Dar gândiți-vă! Revenirea Domnului este atât de aproape. Inimile oamenilor se prăbușesc de frică. La radio, printre oameni, se aude: "Fiți gata pentru un atac aerian. Luați una sau alta. Mergeți în subsol". Cum să ne ascundem de așa ceva? Un astfel de lucru pătrunde 50 de metri în pământ și atinge o suprafață de aproape 400 de kilometri pătrați. Dacă ar cădea aici, Indianapolis ar fi rupt în bucăți. Este greu de spus ce alte lucruri mai au ei.

Vedeți, nu trebuie neapărat să fie Rusia sau Cuba; acest lucru poate veni dintr-un loc mic, oricât de mic și care se poate extinde asupra întregii lumi. Ei nu au nevoie decât să apese pe un buton. Nu este nevoie de o armată; un fanatic în mâna diavolului este de ajuns ca să distrugă totul.

Dar lăsați-mă să vă dau un lucru binecuvântat! Când vedem aceste lucruri așa de aproape, încât se pot întâmpla înainte de a se crăpa de ziuă, atunci știm că Biserica va fi luată acasă înainte de a se petrece nenorocirea. Răpirea are loc înainte. Ca voi să nu înțelegeți greșit, țineți minte că Isus a spus: „Așa cum era în zilele lui Noe și în zilele lui Lot”. Gândiți-vă, înainte să cadă ploaia, Noe a intrat în corabie. Noe era în arcă și era protejat. Noe este un simbol către evrei, dar Enoh a plecat acasă fără să vadă moartea. Când Noe a știut că Enoh a fost luat acasă, el a știut că a venit vremea construirii corabiei. Luarea acasă a lui Enoh, a fost semnul pentru Noe ...Îndată ce Biserica dintre neamuri este luată acasă, El se face cunoscut lui Israel.

Gândiți-vă la zilele lui Lot despre care a vorbit Isus. Înainte ca să cadă focul pe pământ, îngerul i-a spus: "Grăbește-te! Fugi de aici, căci nu pot face nimic cât timp mai ești aici". Înainte ca focul să atingă pământul, Lot și familia lui erau plecați. La fel, Răpirea va avea loc înainte să înceapă necazul. Mulți încercă timpul când va avea loc necazul cel mare. Dar dacă Domnul va îngădui, la sfârșitul acestei săptămâni totul va fi lămurit. Țineți minte ... Marele necaz este asemănat în Biblie cu necazul lui Iacov (Ieremia 30:7). Acesta nu are a face cu

neamurile. Nu este nici un tip în Biblie pentru un necaz al neamurilor. Biserica dintre neamuri este răpită înainte de acest mare necaz.

Cei care așteaptă ca apa să se prefacă în sânge și alte minuni ca acestea, să știe că aceste lucruri se întâmplă atunci când Moise și Ilie se întorc în Israel. Nici unul dintre acești doi bărbați nu a murit. Sau Moise a murit și ei nu au știut unde a fost înmormântat. El trebuia să învie cândva, căci a fost văzut cu Isus pe Muntele schimbării la față vorbind cu Isus. Ei se vor întoarce și vor fi uciși. Și trupurile lor vor sta întinse pe străzile marelui oraș numit duhovnicește „Sodoma”, unde a fost ucis Domnul lor, adică Ierusalim. Ei vor predica evreilor și vor lovi pământul cu plăgi, vor închide cerul și altele. Apoi vor fi uciși și trupurile lor moarte vor sta întinse pe străzi timp de trei zile. Și locuitorii pământului se vor veseli și-și vor trimite unii altora daruri. Priviți la tipul pe care-l arată Biblia, vedeți ce fel de biserică va face acest lucru. S-a apropiat și se furișează înăuntru ca un șarpe, cât se poate de viclean. Semnul ei îl avem chiar aici, în Biblie.

Observați proorocia pe care mi-a dat-o Domnul în 1933: "Ei vor permite femeilor să voteze și vor alege persoana nepotrivită". Șapte lucruri mi-au fost spuse, din care cinci s-au împlinit deja. Următorul era o femeie mare, o biserică, o putere sau altceva care va domina Statele Unite. După aceea am văzut totul în praf și cenușă. Aceasta privea sfârșitul.

Mi-a fost spus: "Ei vor construi un automobil care nu are nevoie de șofer". Ei sunt pe cale să-l perfecțeze (între timp s-a și făcut - vezi "Evenimentul zilei: nr . 1124 din 6 martie 1996 - n.t.) Acest lucru mi-a fost spus acum 27 de ani. Este scris pe hârtie, nimeni nu poate nega.

Unsprezece ani înainte să existe, mi-a fost arătată linia "Siegfried" (frontul de vest în al II-lea război mondial) care a fost construită. Am spus dinainte despre războiul cu Germania și că America va fi atrasă în el. Președintele Roosevelt a fost cel mai mare ticălos. Cu aceasta nu vreau să rănesc sentimentele republicanilor sau democraților, căci aici nu este vorba de așa ceva, ci despre Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Eu nu sunt nici democrat, nici republican, eu sunt creștin. Dar ați văzut murdăria care este în politică. Ziarele au scris despre aceasta.

Nu mai este nimic curat decât Hristos. Amin. O, această binecuvântată carte veche! Este singura care vă poate spune cine sunteți, de unde veniți și încotro vă îndreptați. Da, această binecuvântată carte! Aceasta mă face să-L iubesc. Nu-L iubiți și voi? Prieteni, ce zi glorioasă este înaintea noastră! Descoperirea lui Isus Hristos care i-a fost data lui Ioan prin îngerul trimis de Dumnezeu, ca să fie cunoscută în Biserica - acest lucru este pregătit pentru noi. Fie ca Domnul să ne binecuvânteze în timp ce cântăm "Ia Numele lui Isus cu tine". Fără îndoială sunt și străini printre noi. Eu doresc că voi să le întindeți mâna. Invitați-i la voi acasă.

Urați-le bun venit. Înainte să cântăm următorul verset de cântare, doresc să întindeți mâna unii altora. Fie că sunteți metodiști, bapțiști, penticostali, catolici, orice ați fi, întindeți mâna celor ce sunt lângă voi și spuneți: "Prieten creștin, pelerin pe acest pământ, eu sunt bucuros că am avut părtășie în jurul lucrurilor lui Dumnezeu".

Domnul să vă binecuvânteze până ne vom reîntâlni!